

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
Αρ. 3738 της 18ης ΙΟΥΛΙΟΥ 2003
ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ

Ο περί της Σύμβασης του Άρχους Αναφορικά με την Πρόσβαση στην Πληροφόρηση, τη Δημόσια Συμμετοχή στη Λήψη Αποφάσεων και την Πρόσβαση στη Δικαιοσύνη σε Περιβαλλοντικά Θέματα (Κυρωτικός) Νόμος του 2003 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 33(III) του 2003

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΕΠΙΚΥΡΩΝΕΙ ΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΧΟΥΣ ΑΝΑΦΟ-
ΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΗΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ, ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΗ ΛΗΨΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΒΑΣΗ
ΣΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΣΕ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Σύμβασης του Άρχους Αναφορικά με την Πρόσβαση στην Πληροφόρηση, τη Δημόσια Συμμετοχή στη Λήψη Αποφάσεων και την Πρόσβαση στη Δικαιοσύνη σε Περιβαλλοντικά Θέματα (Κυρωτικός) Νόμος του 2003. Συνοπτικός
τίτλος.

2. Στον παρόντα Νόμο, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια— Εφημερίδα.

«Σύμβαση» σημαίνει τη Σύμβαση του Άρχους αναφορικά με την Πρόσβαση στην Πληροφόρηση, τη Δημόσια Συμμετοχή στη Λήψη Αποφάσεων και την Πρόσβαση στη Δικαιοσύνη σε Περιβαλλοντικά θέματα η οποία έγινε στο Άρχους της Δανίας στις 25 Ιουνίου 1998.

3. Με τον παρόντα Νόμο κυρώνεται η Σύμβαση, η υπογραφή της οποίας εγκρίθηκε με την Απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με Αριθμό 57.129 και ημερομηνία 21.1.2003 και της οποίας το κείμενο στο αγγλικό πρωτότυπο εκτίθεται στο Μέρος Ι του Πίνακα και σε ελληνική μετάφραση στο Μέρος ΙΙ αυτού: Κύρωση της
Σύμβασης.
Μέρος Ι,
Μέρος ΙΙ.

Πίνακας.
Μέρος Ι.
Μέρος ΙΙ.

Αρμόδια Αρχή.

Έκδοση
Κανονισμών.

Νοείται ότι σε περίπτωση οποιασδήποτε διαφοράς μεταξύ του κειμένου στο Μέρος Ι και εκείνου του Μέρους ΙΙ του Πίνακα, θα υπερισχύει το κείμενο που εκτίθεται στο Μέρος Ι του Πίνακα.

4. Αρμόδια Αρχή για την εφαρμογή των διατάξεων της Σύμβασης είναι ο Υπουργός Γεωργίας, Φυσικών Πόρων και Περιβάλλοντος.

5.—(1) Το Υπουργικό Συμβούλιο μπορεί να εκδίδει Κανονισμούς για την καλύτερη εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου, καθώς και για τον καθορισμό οποιουδήποτε θέματος το οποίο χρήζει ή είναι δεκτικό καθορισμού.

(2) Χωρίς επηρεασμό της γενικότητας του εδαφίου (1), οι Κανονισμοί αυτοί μπορούν να ρυθμίζουν οποιαδήποτε θέματα των οποίων η ρύθμιση επιτρέπεται ή προβλέπεται δυνάμει των διατάξεων της Σύμβασης αυτής και ειδικότερα θέματα αναφορικά με—

- (α) Την τήρηση στατιστικών στοιχείων και την υποβολή τους όπως προβλέπεται στη Σύμβαση και
- (β) τη λήψη μέτρων εφαρμογής, τα οποία συνάδουν με τις διατάξεις της Σύμβασης.

ΠΙΝΑΚΑΣ

(Άρθρο 3)

ΜΕΡΟΣ Ι

**CONVENTION ON ACCESS TO INFORMATION, PUBLIC
PARTICIPATION IN DECISION-MAKING AND ACCESS TO
JUSTICE IN ENVIRONMENTAL MATTERS
done at Aarhus, Denmark, on 25 June 1998**

The Parties to this Convention,

Recalling principle I of the Stockholm Declaration on the Human Environment,

Recalling also principle 10 of the Rio Declaration on Environment and Development,

Recalling further General Assembly resolutions 37/7 of 28 October 1982 on the World Charter for Nature and 45/94 of 14 December 1990 on the need to ensure a healthy environment for the well being of individuals,

Recalling the European Charter on Environment and Health adopted at the First European Conference on Environment and Health of the World Health Organization in Frankfurt-am-Main, Germany, on 8 December 1989,

Affirming the need to protect, preserve and improve the state of the environment and to ensure sustainable and environmentally sound development,

Recognizing that adequate protection of the environment is essential to human well-being and the enjoyment of basic human rights, including the right to life itself,

Recognizing also that every person has the right to live in an environment adequate to his or her health and well-being, and the duty, both individually and

in association with others, to protect and improve the environment for the benefit of present and future generations,

Considering that, to be able to assert this right and observe this duty, citizens must have access to information, be entitled to participate in decision-making and have access to justice in environmental matters, and acknowledging in this regard that citizens may need assistance in order to exercise their rights,

Recognizing that, in the field of the environment, improved access to information and public participation in decision-making enhance the quality and the implementation of decisions, contribute to public awareness of environmental issues, give the public the opportunity to express its concerns and enable public authorities to take due account of such concerns,

Aiming thereby to further the accountability of and transparency in decision-making and to strengthen public support for decisions on the environment,

Recognizing the desirability of transparency in all branches of government and inviting legislative bodies to implement the principles of this Convention in their proceedings,

Recognizing also that the public needs to be aware of the procedures for participation in environmental decision-making, have free access to them and know how to use them,

Recognizing further the importance of the respective roles that individual citizens, non-governmental organizations and the private sector can play in environmental protection,

Desiring to promote environmental education to further the understanding

of the environment and sustainable development and to encourage widespread public awareness of, and participation in, decisions affecting the environment and sustainable development,

Noting, in this context, the importance of making use of the media and of electronic or other, future forms of communication,

Recognizing the importance of fully integrating environmental considerations in governmental decision-making and the consequent need for public authorities to be in possession of accurate, comprehensive and up-to date environmental information,

Acknowledging that public authorities hold environmental information in the public interest,

Concerned that effective judicial mechanisms should be accessible to the public, including organizations, so that its legitimate interests are protected and the law is enforced,

Noting the importance of adequate product information being provided to consumers to enable them to make informed environmental choices,

Recognizing the concern of the public about the deliberate release of genetically modified organisms into the environment and the need for increased transparency and greater public participation in decisionmaking in this field,

Convinced that the implementation of this Convention will contribute to strengthening democracy in the region of the United Nations Economic Commission for Europe (ECE),

Conscious of the role played in this respect by ECE and recalling, inter

alia, the ECE Guidelines on Access to Environmental Information and Public Participation in Environmental Decision-making endorsed in the Ministerial Declaration adopted at the Third Ministerial Conference "Environment for Europe" in Sofia, Bulgaria, on 25 October 1995,

Bearing in mind the relevant provisions in the Convention on Environmental Impact Assessment in a Transboundary Context, done at Espoo, Finland, on 25 February 1991, and the Convention on the Transboundary Effects of Industrial Accidents and the Convention on the Protection and Use of Transboundary Watercourses and International Lakes, both done at Helsinki on 17 March 1992, and other regional conventions,

Conscious that the adoption of this Convention will have contributed to the further strengthening of the "Environment for Europe" process and to the results of the Fourth Ministerial Conference in Aarhus, Denmark, in June 1998,

Have agreed as follows:

Article 1

OBJECTIVE

In order to contribute to the protection of the right of every person of present and future generations to live in an environment adequate to his or her health and well-being, each Party shall guarantee the rights of access to information, public participation in decision-making, and access to justice in environmental matters in accordance with the provisions of this Convention.

Article 2

DEFINITIONS

For the purposes of this Convention,

1. "Party" means, unless the text otherwise indicates, a Contracting Party to this Convention;

2. "Public authority" means:

(a) Government at national, regional and other level;

(b) Natural or legal persons performing public administrative functions under national law, including specific duties, activities or services in relation to the environment;

(c) Any other natural or legal persons having public responsibilities or functions, or providing public services, in relation to the environment, under the control of a body or person falling within subparagraphs (a) or (b) above;

(d) The institutions of any regional economic integration organization referred to in article 17, which is a Party to this Convention.

This definition does not include bodies or institutions acting in a judicial or legislative capacity;

3. "Environmental information" means any information in written, visual, aural, electronic or any other material form on:

(a) The state of elements of the environment, such as air and atmosphere, water, soil, land, landscape and natural sites, biological diversity and its components, including genetically modified organisms, and the interaction among these elements;

(b) Factors, such as substances, energy, noise and radiation, and activities or measures, including administrative measures, environmental agreements, policies, legislation, plans and programmes, affecting or likely to affect the elements of the environment within the scope of subparagraph (a) above, and cost-benefit and other economic analyses and assumptions used in environmental decision-making;

(c) The state of human health and safety, conditions of human life, cultural sites and built structures, inasmuch as they are or may be affected by the state of the elements of the environment or, through these elements, by the factors, activities or measures referred to in subparagraph (b) above;

4. "The public" means one or more natural or legal persons, and, in accordance with national legislation or practice, their associations, organizations or groups;

5. "The public concerned" means the public affected or likely to be affected by, or having an interest in, the environmental decisionmaking; for the purposes of this definition, non-governmental organizations promoting environmental protection and meeting any requirements under national law shall be deemed to have an interest.

Article 3

GENERAL PROVISIONS

1. Each Party shall take the necessary legislative, regulatory and other measures, including measures to achieve compatibility between the provisions implementing the information, public participation and access

to-justice provisions in this Convention, as well as proper enforcement measures, to establish and maintain a clear, transparent and consistent framework to implement the provisions of this Convention:

2. Each Party shall endeavor to ensure that officials and authorities assist and provide guidance to the public in seeking access to information, in facilitating participation in decision-making and in seeking access to justice in environmental matters.

3. Each Party shall promote environmental education and environmental awareness among the public, especially on how to obtain access to information, to participate in decision-making and to obtain access to justice in environmental matters.

4. Each Party shall provide for appropriate recognition of and support to associations, organizations or groups promoting environmental protection and ensure that its national legal system is consistent with this obligation.

5. The provisions of this Convention shall not affect the right of a Party to maintain or introduce measures providing for broader access to information, more extensive public participation in decisionmaking and wider access to justice in environmental matters than required by this Convention.

6. This Convention shall not require any derogation from existing rights of access to information, public participation in decision-making and access to justice in environmental matters.

7. Each Party shall promote the application of the principles of this Convention in international environmental decisionmaking processes and within the framework of international organizations in matters relating to

the environment.

8. Each Party shall ensure that persons exercising their rights in conformity with the provisions of this Convention shall not be penalized, persecuted or harassed in any way for their involvement. This provision shall not affect the powers of national courts to award reasonable costs in judicial proceedings.

9. Within the scope of the relevant provisions of this Convention, the public shall have access to information, have the possibility to participate in decision-making and have access to justice in environmental matters without discrimination as to citizenship, nationality or domicile and, in the case of a legal person, without discrimination as to where it has its registered seat or an effective centre of its activities.

Article 4

ACCESS TO ENVIRONMENTAL INFORMATION

1. Each Party shall ensure that, subject to the following paragraphs of this article, public authorities, in response to a request for environmental information, make such information available to the public, within the framework of national legislation, including, where requested and subject to subparagraph (b) below, copies of the actual documentation containing or comprising such information:

(a) Without an interest having to be stated;

(b) In the form requested unless:

(i) It is reasonable for the public authority to make it available in another form, in which case reasons shall be given for

making it available in that form; or

(ii) The information is already publicly available in another form.

2. The environmental information referred to in paragraph 1 above shall be made available as soon as possible and at the latest within one month after the request has been submitted, unless the volume and the complexity of the information justify an extension of this period up to two months after the request. The applicant shall be informed of any extension and of the reasons justifying it.

3. A request for environmental information may be refused if:

(a) The public authority to which the request is addressed does not hold the environmental information requested;

(b) The request is manifestly unreasonable or formulated in too general a manner; or

(c) The request concerns material in the course of completion or concerns internal communications of public authorities where such an exemption is provided for in national law or customary practice, taking into account the public interest served by disclosure.

4. A request for environmental information may be refused if the disclosure would adversely affect:

(a) The confidentiality of the proceedings of public authorities, where such confidentiality is provided for under national law;

- (b) International relations, national defense or public security;
- (c) The course of justice, the ability of a person to receive a fair trial or the ability of a public authority to conduct an enquiry of a criminal or disciplinary nature;
- (d) The confidentiality of commercial and industrial information, where such confidentiality is protected by law in order to protect a legitimate economic interest. Within this framework, information on emissions which is relevant for the protection of the environment shall be disclosed;
- (e) Intellectual property rights;
- (f) The confidentiality of personal data and/or files relating to a natural person where that person has not consented to the disclosure of the information to the public, where such confidentiality is provided for in national law;
- (g) The interests of a third party which has supplied the information requested without that party being under or capable of being put under a legal obligation to do so, and where that party does not consent to the release of the material; or
- (h) The environment to which the information relates, such as the breeding sites of rare species.

The aforementioned grounds for refusal shall be interpreted in a **restrictive way**, taking into account the public interest served by disclosure and **taking into account** whether the information requested relates to emissions **into the environment**.

5. Where a public authority does not hold the environmental information requested, this public authority shall, as promptly as possible, inform the applicant of the public authority to which it believes it is possible to apply for the information requested or transfer the request to that authority and inform the applicant accordingly.

6. Each Party shall ensure that, if information exempted from disclosure under paragraphs 3 (c) and 4 above can be separated out without prejudice to the confidentiality of the information exempted, public authorities make available the remainder of the environmental information that has been requested.

7. A refusal of a request shall be in writing if the request was in writing or the applicant so requests. A refusal shall state the reasons for the refusal and give information on access to the review procedure provided for in accordance with article 9. The refusal shall be made as soon as possible and at the latest within one month, unless the complexity of the information justifies an extension of this period up to two months after the request. The applicant shall be informed of any extension and of the reasons justifying it.

8. Each Party may allow its public authorities to make a charge for supplying information, but such charge shall not exceed a reasonable amount. Public authorities intending to make such a charge for supplying information shall make available to applicants a schedule of charges which may be levied, indicating the circumstances in which they may be levied or waived and when the supply of information is conditional on the advance payment of such a charge.

1972

Article 5

COLLECTION AND DISSEMINATION OF ENVIRONMENTAL INFORMATION

1. Each Party shall ensure that:

(a) Public authorities possess and update environmental information, which is relevant to their functions;

(b) Mandatory systems are established so that there is an adequate flow of information to public authorities about proposed and existing activities, which may significantly affect the environment;

(c) In the event of any imminent threat to human health or the environment, whether caused by human activities or due to natural causes, all information which could enable the public to take measures to prevent or mitigate harm arising from the threat and is held by a public authority is disseminated immediately and without delay to members of the public who may be affected.

2. Each Party shall ensure that, within the framework of national legislation, the way in which public authorities make environmental information available to the public is transparent and that environmental information is effectively accessible, inter alia, by:

(a) Providing sufficient information to the public about the type and scope of environmental information held by the relevant public authorities, the basic terms and conditions under which such information is made available and accessible, and the process by which it can be obtained;

(b) Establishing and maintaining practical arrangements, such as:

- (i) Publicly accessible lists, registers or files;
- (ii) Requiring officials to support the public in seeking access to information under this Convention; and
- (iii) The identification of points of contact; and

(c) Providing access to the environmental information contained in lists, registers or files as referred to in subparagraph (b) (i) above free of charge.

3. Each Party shall ensure that environmental information progressively becomes available in electronic databases, which are easily accessible to the public through public telecommunications networks. Information accessible in this form should include:

(a) Reports on the state of the environment, as referred to in paragraph 4 below;

(b) Texts of legislation on or relating to the environment;

(c) As appropriate, policies, plans and programmes on or relating to the environment, and environmental agreements; and

(d) Other information, to the extent that the availability of such information in this form would facilitate the application of national law implementing this Convention, provided that such information is already available in electronic form.

4. Each Party shall, at regular intervals not exceeding three or four years,

publish and disseminate a national report on the state of the environment, including information on the quality of the environment and information on pressures on the environment.

5. Each Party shall take measures within the framework of its legislation for the purpose of disseminating, inter alia:

(a) Legislation and policy documents such as documents on strategies, policies, programmes and action plans relating to the environment, and progress reports on their implementation, prepared at various levels of government;

(b) International treaties, conventions and agreements on environmental issues; and

(c) Other significant international documents on environmental issues, as appropriate.

6. Each Party shall encourage operators whose activities have a significant impact on the environment to inform the public regularly of the environmental impact of their activities and products, where appropriate within the framework of voluntary eco-labeling or eco-auditing schemes or by other means.

7. Each Party shall:

(a) Publish the facts and analyses of facts, which it considers relevant and important in framing major environmental policy proposals;

(b) Publish, or otherwise make accessible, available explanatory

material on its dealings with the public in matters falling within the scope of this Convention; and

(c) Provide in an appropriate form information on the performance of public functions or the provision of public services relating to the environment by government at all levels.

8. Each Party shall develop mechanisms with a view to ensuring that sufficient product information is made available to the public in a manner which enables consumers to make informed environmental choices.

9. Each Party shall take steps to establish progressively, taking into account international processes where appropriate, a coherent, nationwide system of pollution inventories or registers on a structured, computerized and publicly accessible database compiled through standardized reporting. Such a system may include inputs, releases and transfers of a specified range of substances and products, including water, energy and resource use, from a specified range of activities to environmental media and to on-site and offsite treatment and disposal sites.

10. Nothing in this article may prejudice the right of Parties to refuse to disclose certain environmental information in accordance with article 4, paragraphs 3 and 4.

Article 6

PUBLIC PARTICIPATION IN DECISIONS ON SPECIFIC ACTIVITIES

1. Each Party:

(a) Shall apply the provisions of this article with respect to decisions

on whether to permit proposed activities listed in annex I;

(b) Shall, in accordance with its national law, also apply the provisions of this article to decisions on proposed activities not listed in annex I which may have a significant effect on the environment. To this end, Parties shall determine whether such a proposed activity is subject to these provisions; and

(c) May decide, on a case-by-case basis if so provided under national law, not to apply the provisions of this article to proposed activities serving national defense purposes, if that Party deems that such application would have an adverse effect on these purposes.

2. The public concerned shall be informed, either by public notice or individually as appropriate, early in an environmental decisionmaking procedure, and in an adequate, timely and effective manner, *inter alia*, of:

(a) The proposed activity and the application on which a decision will be taken;

(b) The nature of possible decisions or the draft decision;

(c) The public authority responsible for making the decision;

(d) The envisaged procedure, including, as and when this information can be provided:

(i) The commencement of the procedure;

(ii) The opportunities for the public to participate;

(iii) The time and venue of any envisaged public hearing;

(iv) An indication of the public authority from which relevant information can be obtained and where the relevant information has been deposited for examination by the public;

(v) An indication of the relevant public authority or any other official body to which comments or questions can be submitted and of the time schedule for transmittal of comments or questions; and

(vi) An indication of what environmental information relevant to the proposed activity is available; and

(e) The fact that the activity is subject to a national or transboundary environmental impact assessment procedure.

3. The public participation procedures shall include reasonable time-frames for the different phases, allowing sufficient time for informing the public in accordance with paragraph 2 above and for the public to prepare and participate effectively during the environmental decisionmaking.

4. Each Party shall provide for early public participation, when all options are open and effective public participation can take place.

5. Each Party should, where appropriate, encourage prospective applicants to identify the public concerned, to enter into discussions and to provide information regarding the objectives of their application before applying for a permit.

6. Each Party shall require the competent public authorities to give the public concerned access for examination, upon request where so required under national law, free of charge and as soon as it becomes available, to all information relevant to the decision-making referred to in this article

that is available at the time of the public participation procedure, without prejudice to the right of Parties to refuse to disclose certain information in accordance with article 4, paragraphs 3 and 4. The relevant information shall include at least, and without prejudice to the provisions of article 4:

(a) A description of the site and the physical and technical characteristics of the proposed activity, including an estimate of the expected residues and emissions;

(b) A description of the significant effects of the proposed activity on the environment;

(c) A description of the measures envisaged to prevent and/ or reduce the effects, including emissions;

(d) A non-technical summary of the above;

(e) An outline of the main alternatives studied by the applicant; and

(f) In accordance with national legislation, the main reports and advice issued to the public authority at the time when the public concerned shall be informed in accordance with paragraph 2 above.

7. Procedures for public participation shall allow the public to submit, in writing or, as appropriate, at a public hearing or inquiry with the applicant, any comments, information, analyses or opinions that it considers relevant to the proposed activity.

8. Each Party shall ensure that in the decision due account is taken of the outcome of the public participation.

9. Each Party shall ensure that, when the decision has been taken by the public authority, the public is promptly informed of the decision in accordance with the appropriate procedures. Each Party shall make accessible to the public the text of the decision along with the reasons and considerations on which the decision is based.

10. Each Party shall ensure that, when a public authority reconsiders or updates the operating conditions for an activity referred to in paragraph 1, the provisions of paragraphs 2 to 9 of this article are applied *mutatis mutandis*, and where appropriate.

11. Each Party shall, within the framework of its national law, apply, to the extent feasible and appropriate, provisions of this article to decisions on whether to permit the deliberate release of genetically modified organisms into the environment.

Article 7

PUBLIC PARTICIPATION CONCERNING PLANS, PROGRAMMES AND POLICIES RELATING TO THE ENVIRONMENT

Each Party shall make appropriate practical and/or other provisions for the public to participate during the preparation of plans and programmes relating to the environment, within a transparent and fair framework, having provided the necessary information to the public. Within this framework, article 6, paragraphs 3, 4 and 8, shall be applied. The public, which may participate, shall be identified by the relevant public authority, taking into account the objectives of this Convention. To the extent appropriate, each Party shall endeavor to provide opportunities for public participation in the preparation of policies relating to the environment.

1980

Article 8

**PUBLIC PARTICIPATION DURING THE PREPARATION OF EXECUTIVE
REGULATIONS AND/OR GENERALLY APPLICABLE LEGALLY BINDING
NORMATIVE INSTRUMENTS**

Each Party shall strive to promote effective public participation at an appropriate stage, and while options are still open, during the preparation by public authorities of executive regulations and other generally applicable legally binding rules that may have a significant effect on the environment. To this end, the following steps should be taken:

- (a) Time-frames sufficient for effective participation should be fixed;
- (b) Draft rules should be published or otherwise made publicly available; and
- (c) The public should be given the opportunity to comment, directly or through representative consultative bodies.

The result of the public participation shall be taken into account as far as possible.

Article 9

ACCESS TO JUSTICE

1. Each Party shall, within the framework of its national legislation, ensure that any person who considers that his or her request for information under article 4 has been ignored, wrongfully refused, whether in part or in full, inadequately answered, or otherwise not dealt with in accordance with the provisions of that article, has access to a review procedure before a court of law or another independent and impartial body established by law.

In the circumstances where a Party provides for such a review by a court of law, it shall ensure that such a person also has access to an expeditious procedure established by law that is free of charge or inexpensive for reconsideration by a public authority or review by an independent and impartial body other than a court of law.

Final decisions under this paragraph 1 shall be binding on the public authority holding the information. Reasons shall be stated in writing, at least where access to information is refused under this paragraph.

2. Each Party shall, within the framework of its national legislation, ensure that members of the public concerned

(a) Having a sufficient interest

or, alternatively,

(b) Maintaining impairment of a right, where the administrative procedural law of a Party requires this as a precondition, have access to a review procedure before a court of law and/or another independent and impartial body established by law, to challenge the substantive and procedural legality of any decision, act or omission subject to the provisions of article 6 and, where so provided for under national law and without prejudice to paragraph 3 below, of other relevant provisions of this Convention.

What constitutes a sufficient interest and impairment of a right shall be determined in accordance with the requirements of national law and consistently with the objective of giving the public concerned wide access to justice within the scope of this Convention. To this end, the interest of

any non-governmental organization meeting the requirements referred to in article 2, paragraph 5, shall be deemed sufficient for the purpose of subparagraph (a) above. Such organizations shall also be deemed to have rights capable of being impaired for the purpose of subparagraph (b) above. The provisions of this paragraph 2 shall not exclude the possibility of a preliminary review procedure before an administrative authority and shall not affect the requirement of exhaustion of administrative review procedures prior to recourse to judicial review procedures, where such a requirement exists under national law.

In addition and without prejudice to the review procedures referred to in paragraphs 1 and 2 above, each Party shall ensure that, where they meet the criteria, if any, laid down in its national law, members of the public have access to administrative or judicial procedures to challenge acts and omissions by private persons and public authorities which contravene provisions of its national law relating to the environment.

4. In addition and without prejudice to paragraph 1 above, the procedures referred to in paragraphs 1, 2 and 3 above shall provide adequate and effective remedies, including injunctive relief as appropriate, and be fair, equitable, timely and not prohibitively expensive. Decisions under this article shall be given or recorded in writing. Decisions of courts, and whenever possible of other bodies, shall be publicly accessible.

5. In order to further the effectiveness of the provisions of this article, each Party shall ensure that information is provided to the public on access to administrative and judicial review procedures and shall consider the establishment of appropriate assistance mechanisms to remove or reduce financial and other barriers to access to justice.

Article 10

MEETING OF THE PARTIES

1. The first meeting of the Parties shall be convened no later than one year after the date of the entry into force of this Convention. Thereafter, an ordinary meeting of the Parties shall be held at least once every two years, unless otherwise decided by the Parties, or at the written request of any Party, provided that, within six months of the request being communicated to all Parties by the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe, the said request is supported by at least one third of the Parties.

2. At their meetings, the Parties shall keep under continuous review the implementation of this Convention on the basis of regular reporting by the Parties, and, with this purpose in mind, shall:

(a) Review the policies for and legal and methodological approaches to access to information, public participation in decision-making and access to justice in environmental matters, with a view to further improving them;

(b) Exchange information regarding experience gained in concluding and implementing bilateral and multilateral agreements or other arrangements having relevance to the purposes of this Convention and to which one or more of the Parties are a party;

(c) Seek, where appropriate, the services of relevant ECE bodies and other competent international bodies and specific committees in all aspects pertinent to the achievement of the purposes of this Convention;

- (d) Establish any subsidiary bodies as they deem necessary;
- (e) Prepare, where appropriate, protocols to this Convention;
- (f) Consider and adopt proposals for amendments to this Convention in accordance with the provisions of article 14;
- (g) Consider and undertake any additional action that may be required for the achievement of the purposes of this Convention;
- (h) At their first meeting, consider and by consensus adopt rules of procedure for their meetings and the meetings of subsidiary bodies;
- (i) At their first meeting, review their experience in implementing the provisions of article 5, paragraph 9, and consider what steps are necessary to develop further the system referred to in that paragraph, taking into account international processes and developments, including the elaboration of an appropriate instrument concerning pollution release and transfer registers or inventories which could be annexed to this Convention.

3. The Meeting of the Parties may, as necessary, consider establishing financial arrangements on a consensus basis.

4. The United Nations, its specialized agencies and the International Atomic Energy Agency, as well as any State or regional economic integration organization entitled under article 17 to sign this Convention but which is not a Party to this Convention, and any intergovernmental organization qualified in the fields to which this Convention relates, shall be entitled to participate as observers in the meetings of the Parties.

5. Any non-governmental organization, qualified in the fields to which this Convention relates, which has informed the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe of its wish to be represented at a meeting of the Parties shall be entitled to participate as an observer unless at least one third of the Parties present in the meeting raise objections:

6. For the purposes of paragraphs 4 and 5 above, the rules of procedure referred to in paragraph 2 (h) above shall provide for practical arrangements for the admittance procedure and other relevant terms.

Article 11

RIGHT TO VOTE

1. Except as provided for in paragraph 2 below, each Party to this Convention shall have one vote.

2. Regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote with a number of votes equal to the number of their member States, which are Parties to this Convention. Such organizations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs, and vice versa.

Article 12

SECRETARIAT

The Executive Secretary of the Economic Commission for Europe shall carry out the following secretariat functions:

(a) The convening and preparing of meetings of the Parties;

1986

(b) The transmission to the Parties of reports and other information received in accordance with the provisions of this Convention; and

(c) Such other functions as may be determined by the Parties.

Article 13

ANNEXES

The annexes to this Convention shall constitute an integral part thereof.

Article 14

AMENDMENTS TO THE CONVENTION

1. Any Party may propose amendments to this Convention.
2. The text of any proposed amendment to this Convention shall be submitted in writing to the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe, who shall communicate it to all Parties at least ninety days before the meeting of the Parties at which it is proposed for adoption.
3. The Parties shall make every effort to reach agreement on any proposed amendment to this Convention by consensus. If all efforts at consensus have been exhausted, and no agreement reached, the amendment shall as a last resort be adopted by a threefourths majority vote of the Parties present and voting at the meeting.
4. Amendments to this Convention adopted in accordance with paragraph 3 above shall be communicated by the Depository to all Parties for ratification, approval or acceptance. Amendments to this Convention other than those to an annex shall enter into force for Parties having ratified,

approved or accepted them on the ninetieth day after the receipt by the Depositary of notification of their ratification, approval or acceptance by at least three fourths of these Parties. Thereafter they shall enter into force for any other Party on the ninetieth day after that Party deposits its instrument of ratification, approval or acceptance of the amendments.

5. Any Party that is unable to approve an amendment to an annex to this Convention shall so notify the Depositary in writing within twelve months from the date of the communication of the adoption. The Depositary shall without delay notify all Parties of any such notification received. A Party may at any time substitute an acceptance for its previous notification and, upon deposit of an instrument of acceptance with the Depositary, the amendments to such an annex shall become effective for that Party.

6. On the expiry of twelve months from the date of its communication by the Depositary as provided for in paragraph 4 above an amendment to an annex shall become effective for those Parties which have not submitted a notification to the Depositary in accordance with the provisions of paragraph 5 above, provided that not more than one third of the Parties have submitted such a notification.

7. For the purposes of this article, "Parties present and voting" means Parties present and casting an affirmative or negative vote.

Article 15

REVIEW OF COMPLIANCE

The Meeting of the Parties shall establish, on a consensus basis, optional arrangements of a non-confrontational, non-judicial and consultative nature for reviewing compliance with the provisions of this Convention. These arrangements shall allow for appropriate public involvement and may include the

option of considering communications from members of the public on matters related to this Convention.

Article 16

SETTLEMENT OF DISPUTES

1. If a dispute arises between two or more Parties about the interpretation or application of this Convention, they shall seek a solution by negotiation or by any other means of dispute settlement acceptable to the parties to the dispute.

2. When signing, ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, or at any time thereafter, a Party may declare in writing to the Depository that, for a dispute not resolved in accordance with paragraph 1 above, it accepts one or both of the following means of dispute settlement as compulsory in relation to any Party accepting the same obligation:

(a) Submission of the dispute to the International Court of Justice;

(b) Arbitration in accordance with the procedure set out in annex II.

3. If the parties to the dispute have accepted both means of dispute settlement referred to in paragraph 2 above, the dispute may be submitted only to the International Court of Justice, unless the parties agree otherwise.

Article 17

SIGNATURE

This Convention shall be open for signature at Aarhus (Denmark) on 25 June 1998, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 21

December 1998, by States members of the Economic Commission for Europe as well as States having consultative status with the Economic Commission for Europe pursuant to paragraphs 8 and 11 of Economic and Social Council resolution 36 (IV) of 28 March 1947, and by regional economic integration organizations constituted by sovereign States members of the Economic Commission for Europe to which their member States have transferred competence over matters governed by this Convention, including the competence to enter into treaties in respect of these matters.

Article 18

DEPOSITARY

The Secretary-General of the United Nations shall act as the Depositary of this Convention.

Article 19

RATIFICATION, ACCEPTANCE, APPROVAL AND ACCESSION

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval by signatory States and regional economic integration organizations.
2. This Convention shall be open for accession as from 22 December 1998 by the States and regional economic integration organizations referred to in article 17.
3. Any other State not referred to in paragraph 2 above, that is a Member of the United Nations may accede to the Convention upon approval by the Meeting of the Parties.
4. Any organization referred to in article 17, which becomes a Party to this Convention without any of its member States being a Party shall be bound

by all the obligations under this Convention. If one or more of such an organization's member States is a Party to this Convention, the organization and its member States shall decide on their respective responsibilities for the performance of their obligations under this Convention. In such cases, the organization and the member States shall not be entitled to exercise rights under this Convention concurrently.

5. In their instruments of ratification, acceptance, approval or accession, the regional economic integration organizations referred to in article 17 shall declare the extent of their competence with respect to the matters governed by this Convention. These organizations shall also inform the Depositary of any substantial modification to the extent of their competence.

Article 20

ENTRY INTO FORCE

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the sixteenth instrument of ratification, acceptance, approval or accession.
2. For the purposes of paragraph 1 above, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by States members of such an organization.
3. For each State or organization referred to in article 17 which ratifies, accepts or approves this Convention or accedes thereto after the deposit of the sixteenth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit by such State or organization of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

1991

Article 21

WITHDRAWAL

At any time after three years from the date on which this Convention has come into force with respect to a Party, that Party may withdraw from the Convention by giving written notification to the Depository. Any such withdrawal shall take effect on the ninetieth day after the date of its receipt by the Depository.

Article 22

AUTHENTIC TEXTS

The original of this Convention, of which the English, French and Russian texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

DONE at Aarhus (Denmark), this twenty-fifth day of June, one thousand nine hundred and ninety-eight.

Annex I

LIST OF ACTIVITIES REFERRED TO IN ARTICLE 6, PARAGRAPH 1 (a)

1. Energy sector:

- Mineral oil and gas refineries;
- Installations for gasification and liquefaction;
- Thermal power stations and other combustion installations with a heat input of 50 megawatts (MW) or more;
- Coke ovens;
- Nuclear power stations and other nuclear reactors including the dismantling or decommissioning of such power stations or reactors 1/ (except research installations for the production and conversion of fissionable and fertile materials whose maximum power does not exceed 1 kW continuous thermal load);
- Installations for the reprocessing of irradiated nuclear fuel;
- Installations designed:
 - For the production or enrichment of nuclear fuel;
 - For the processing of irradiated nuclear fuel or high-level radioactive waste;
 - For the final disposal of irradiated nuclear fuel;
 - Solely for the final disposal of radioactive waste;
 - Solely for the storage (planned for more than 10 years) of irradiated nuclear fuels or radioactive waste in a different site than the production site.

2. Production and processing of metals:

- Metal ore (including sulphide ore) roasting or sintering installations;
- Installations for the production of pig-iron or steel (primary or secondary

fusion) including continuous casting, with a capacity exceeding 2.5 tons per hour;

- o Installations for the processing of ferrous metals:
 - (i) Hot-rolling mills with a capacity exceeding 20 tons of crude steel per hour;
 - (ii) Smitheries with hammers the energy of which exceeds 50 kilojoules per hammer, where the calorific power used exceeds 20 MW;
 - (iii) Application of protective fused metal coats with an input exceeding 2 tons of crude steel per hour;
- o Ferrous metal foundries with a production capacity exceeding 20 tons per day;
- o Installations:
 - (i) For the production of non-ferrous crude metals from ore, concentrates or secondary raw materials by metallurgical, chemical or electrolytic processes;
 - (ii) For the smelting, including the alloying, of non-ferrous metals, including recovered products (refining, foundry casting, etc.), with a melting capacity exceeding 4 tons per day for lead and cadmium or 20 tons per day for all other metals;
- o Installations for surface treatment of metals and plastic materials using an electrolytic or chemical process where the volume of the treatment vats exceeds 30 m³.

3. Mineral industry:

- o Installations for the production of cement clinker in rotary kilns with a

production capacity exceeding 500 tons per day or lime in rotary kilns with a production capacity exceeding 50 tons per day or in other furnaces with a production capacity exceeding 50 tons per day;

- o Installations for the production of asbestos and the manufacture of asbestos-based products;
- o Installations for the manufacture of glass including glass fibre with a melting capacity exceeding 20 tons per day;
- o Installations for melting mineral substances including the production of mineral fibres with a melting capacity exceeding 20 tons per day;
- o Installations for the manufacture of ceramic products by firing, in particular roofing tiles, bricks, refractory bricks, tiles, stoneware or porcelain, with a production capacity exceeding 75 tons per day, and/or with a kiln capacity exceeding 4 m³ and with a setting density per kiln exceeding 300 kg/m³.

4. Chemical industry: Production within the meaning of the categories of activities contained in this paragraph means the production on an industrial scale by chemical processing of substances or groups of substances listed in subparagraphs (a) to (g):

(a) Chemical installations for the production of basic organic chemicals, such as:

(i) Simple hydrocarbons (linear or cyclic, saturated or unsaturated, aliphatic or aromatic);

(ii) Oxygen-containing hydrocarbons such as alcohols, aldehydes, ketones, carboxylic acids, esters, acetates, ethers, peroxides, epoxy resins;

(iii) Sulphurous hydrocarbons;

(iv) Nitrogenous hydrocarbons such as amines, amides, nitrous compounds, nitro compounds or nitrate compounds, nitriles, cyanates, isocyanates;

- (v) Phosphorus-containing hydrocarbons;
- (vi) Halogenic hydrocarbons;
- (vii) Organometallic compounds;
- (viii) Basic plastic materials (polymers, synthetic fibres and cellulose-based fibres);
- (ix) Synthetic rubbers;
- (x) Dyes and pigments;
- (xi) Surface-active agents and surfactants;

(b) Chemical installations for the production of basic inorganic chemicals, such as:

- (i) Gases, such as ammonia, chlorine or hydrogen chloride, fluorine or hydrogen fluoride, carbon oxides, sulphur compounds, nitrogen oxides, hydrogen, sulphur dioxide, carbonyl chloride;
- (ii) Acids, such as chromic acid, hydrofluoric acid, phosphoric acid, nitric acid, hydrochloric acid, sulphuric acid, oleum, sulphurous acids;
- (iii) Bases, such as ammonium hydroxide, potassium hydroxide, sodium hydroxide;
- (iv) Salts, such as ammonium chloride, potassium chlorate, potassium carbonate, sodium carbonate, perborate, silver nitrate;
- (v) Non-metals, metal oxides or other inorganic compounds such as calcium carbide, silicon, silicon carbide;

(c) Chemical installations for the production of phosphorous, nitrogen- or potassium-based fertilizers (simple or compound fertilizers);

1996

(d) Chemical installations for the production of basic plant health products and of biocides;

(e) Installations using a chemical or biological process for the production of basic pharmaceutical products;

(f) Chemical installations for the production of explosives;

(g) Chemical installations in which chemical or biological processing is used for the production of protein feed additives, ferments and other protein substances.

5. Waste management:

- o Installations for the incineration, recovery, chemical treatment or landfill of hazardous waste;
- o Installations for the incineration of municipal waste with a capacity exceeding 3 tons per hour;
- o Installations for the disposal of non-hazardous waste with a capacity exceeding 50 tons per day;
- o Landfills receiving more than 10 tons per day or with a total capacity exceeding 25 000 tons, excluding landfills of inert waste.

6. Waste-water treatment plants with a capacity exceeding 150 000 population equivalent,

7. Industrial plants for the:

(a) Production of pulp from timber or similar fibrous materials;

(b) Production of paper and board with a production capacity exceeding 20 tons per day.

8. (a) Construction of lines for long-distance railway traffic and of airports 2/ with a basic runway length of 2 100 m or more;

(b) Construction of motorways and express roads; 3/

(c) Construction of a new road of four or more lanes, or realignment and/or widening of an existing road of two lanes or less so as to provide four or more lanes, where such new road, or realigned and/or widened section of road, would be 10 km or more in a continuous length.
9. (a) Inland waterways and ports for inland waterway traffic which permit the passage of vessels of over 1 350 tons;

(b) Trading ports, piers for loading and unloading connected to land and outside ports (excluding ferry piers) which can take vessels of over 1 350 tons.
10. Groundwater abstraction or artificial groundwater recharge schemes where the annual volume of water abstracted or recharged is equivalent to or exceeds 10 million cubic metres.
11. (a) Works for the transfer of water resources between river basins where this transfer aims at preventing possible shortages of water and where the amount of water transferred exceeds 100 million cubic metres/year;

(b) In all other cases, works for the transfer of water resources between river basins where the multiannual average flow of the basin of abstraction exceeds 2 000 million cubic metres/year and where the amount of water transferred exceeds 5% of this flow.

In both cases transfers of piped drinking water are excluded.

12. Extraction of petroleum and natural gas for commercial purposes where the amount extracted exceeds 500 tons/day in the case of petroleum and 500 000 cubic metres/day in the case of gas.

13. Dams and other installations designed for the holding back or permanent storage of water, where a new or additional amount of water held back or stored exceeds 10 million cubic metres.

14. Pipelines for the transport of gas, oil or chemicals with a diameter of more than 800 mm and a length of more than 40 km.

15. Installations for the intensive rearing of poultry or pigs with more than: -

(a) 40 000 places for poultry;

(b) 2 000 places for production pigs (over 30 kg); or

(c) 750 places for sows.

16. Quarries and opencast mining where the surface of the site exceeds 25 hectares, or peat extraction, where the surface of the site exceeds 150 hectares.

17. Construction of overhead electrical power lines with a voltage of 220 kV or more and a length of more than 15 km.

18. Installations for the storage of petroleum, petrochemical, or chemical products with a capacity of 200 000 tons or more.

19. Other activities:

- o Plants for the pretreatment (operations such as washing, bleaching,

mercerization) or dyeing of fibres or textiles where the treatment capacity exceeds 10 tons per day;

- o Plants for the tanning of hides and skins where the treatment capacity exceeds 12 tons of finished products per day;
 - (a) Slaughterhouses with a carcass production capacity greater than 50 tons per day;
 - (b) Treatment and processing intended for the production of food products from:
 - (i) Animal raw materials (other than milk) with a finished product production capacity greater than 75 tons per day;
 - (ii) Vegetable raw materials with a finished product production capacity greater than 300 tons per day (average value on a quarterly basis);
 - (c) Treatment and processing of milk, the quantity of milk received being greater than 200 tons per day (average value on an annual basis);
- o Installations for the disposal or recycling of animal carcasses and animal waste with a treatment capacity exceeding 10 tons per day;
- o Installations for the surface treatment of substances, objects or products using organic solvents, in particular for dressing, printing, coating, degreasing, waterproofing, sizing, painting, cleaning or impregnating, with a consumption capacity of more than 150 kg per hour or more than 200 tons per year;
- o Installations for the production of carbon (hardburnt coal) or electrographite by means of incineration or graphitization.

20. Any activity not covered by paragraphs 1-19 above where public participation is provided for under an environmental impact assessment procedure in accordance with national legislation.

21. The provision of article 6, paragraph 1 (a) of this Convention, does not apply

to any of the above projects undertaken exclusively or mainly for research, development and testing of new methods or products for less than two years unless they would be likely to cause a significant adverse effect on environment or health.

22. Any change to or extension of activities, where such a change or extension in itself meets the criteria/thresholds set out in this annex, shall be subject to article 6, paragraph 1 (a) of this Convention. Any other change or extension of activities shall be subject to article 6, paragraph 1 (b) of this Convention.

Notes

1/ Nuclear power stations and other nuclear reactors cease to be such an installation when all nuclear fuel and other radioactively contaminated elements have been removed permanently from the installation site.

2/ For the purposes of this Convention, "airport" means an airport, which complies with the definition in the 1944 Chicago Convention setting up the International Civil Aviation Organization (Annex 14).

3/ For the purposes of this Convention, "express road" means a road, which complies with the definition in the European Agreement on Main International Traffic Arteries of 15 November 1975.

Annex II
ARBITRATION

1. In the event of a dispute being submitted for arbitration pursuant to article 16, paragraph 2, of this Convention, a party or parties shall notify the secretariat of the subject matter of arbitration and indicate, in particular, the articles of this Convention whose interpretation or application is at issue. The secretariat shall forward the information received to all Parties to this Convention.

2. The arbitral tribunal shall consist of three members. Both the claimant party or parties and the other party or parties to the dispute shall appoint an arbitrator, and the two arbitrators so appointed shall designate by common agreement the third arbitrator, who shall be the president of the arbitral tribunal. The latter shall not be a national of one of the parties to the dispute, nor have his or her usual place of residence in the territory of one of these parties, nor be employed by any of them, nor have dealt with the case in any other capacity.

3. If the president of the arbitral tribunal has not been designated within two months of the appointment of the second arbitrator, the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe shall, at the request of either party to the dispute, designate the president within a further two-month period.

4. If one of the parties to the dispute does not appoint an arbitrator within two months of the receipt of the request, the other party may so inform the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe, who shall designate the president of the arbitral tribunal within a further two-month period. Upon designation, the president of the arbitral tribunal shall request the party, which has not appointed an arbitrator to do so within two months. If it fails to do so within that period, the president shall so inform the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe, who shall make this appointment within a further two-month period.

5. The arbitral tribunal shall render its decision in accordance with international law and the provisions of this Convention.
6. Any arbitral tribunal constituted under the provisions set out in this annex shall draw up its own rules of procedure.
7. The decisions of the arbitral tribunal, both on procedure and on substance, shall be taken by majority vote of its members.
8. The tribunal may take all appropriate measures to establish the facts.
9. The parties to the dispute shall facilitate the work of the arbitral tribunal and, in particular, using all means at their disposal, shall:
 - (a) Provide it with all relevant documents, facilities and information;
 - (b) Enable it, where necessary, to call witnesses or experts and receive their evidence.
10. The parties and the arbitrators shall protect the confidentiality of any information that they receive in confidence during the proceedings of the arbitral tribunal.
11. The arbitral tribunal may, at the request of one of the parties, recommend interim measures of protection.
12. If one of the parties to the dispute does not appear before the arbitral tribunal or fails to defend its case, the other party may request the tribunal to continue the proceedings and to render its final decision. Absence of a party or failure of a party to defend its case shall not constitute a bar to the proceedings.

13. The arbitral tribunal may hear and determine counterclaims arising directly out of the subject matter of the dispute.

14. Unless the arbitral tribunal determines otherwise because of the particular circumstances of the case, the expenses of the tribunal, including the remuneration of its members, shall be borne by the parties to the dispute in equal shares. The tribunal shall keep a record of all its expenses, and shall furnish a final statement thereof to the parties.

15. Any Party to this Convention, which has an interest of a legal nature in the subject matter of the dispute, and which may be affected by a decision in the case, may intervene in the proceedings with the consent of the tribunal.

16. The arbitral tribunal shall render its award within five months of the date on which it is established, unless it finds it necessary to extend the time limit for a period, which should not exceed five months.

17. The award of the arbitral tribunal shall be accompanied by a statement of reasons. It shall be final and binding upon all parties to the dispute. The award will be transmitted by the arbitral tribunal to the parties to the dispute and to the secretariat. The secretariat will forward the information received to all Parties to this Convention.

18. Any dispute which may arise between the parties concerning the interpretation or execution of the award may be submitted by either party to the arbitral tribunal which made the award or, if the latter cannot be seized thereof, to another tribunal constituted for this purpose in the same manner as the first.

2004

ΜΕΡΟΣ II

**ΣΥΜΒΑΣΗ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΗΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ, ΤΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΗ ΛΗΨΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΒΑΣΗ
ΣΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΣΕ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ
έγινε στο Άρχους της Δανίας, στις 25 Ιουνίου 1998**

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη στη Σύμβαση αυτή,

Έχοντας υπόψη την αρχή 1 της Διακήρυξης της Στοκχόλμης για το Περιβάλλον και τον Άνθρωπο,

Έχοντας υπόψη την αρχή 10 της Διακήρυξης του Ρίο για το Περιβάλλον και την Ανάπτυξη,

Μνημονεύοντας περαιτέρω τις αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης αρ. 37/7 της 28ης Οκτωβρίου 1982 αναφορικά με τον Παγκόσμιο Καταστατικό Χάρτη για τη Φύση και 45/94 της 14ης Δεκεμβρίου 1990 για την ανάγκη διασφάλισης ενός υγιούς περιβάλλοντος για την ευημερία των ατόμων,

Μνημονεύοντας τον Ευρωπαϊκό Χάρτη για το Περιβάλλον και την Υγεία που εγκρίθηκε κατά την Πρώτη Ευρωπαϊκή Συνδιάσκεψη για το Περιβάλλον και την Υγεία της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας που έλαβε χώρα στη Φραγκφούρτη Γερμανίας στις 8 Δεκεμβρίου 1989,

Επιαναβεβαιώνοντας την ανάγκη προστασίας, διατήρησης και καλύτερευσης της κατάστασης του περιβάλλοντος και διασφάλισης ανεκτής και υγιούς περιβαλλοντικής ανάπτυξης,

Αναγνωρίζοντας ότι επαρκής προστασία του περιβάλλοντος είναι αναγκαία για την ανθρώπινη ευημερία και την απόλαυση βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων περιλαμβανομένου του δικαιώματος στην ίδια τη ζωή,

Αναγνωρίζοντας επίσης ότι κάθε άτομο έχει το δικαίωμα να ζει σε περιβάλλον κατάλληλο για την υγεία και την ευημερία του / της, και το καθήκον, είτε ατομικά είτε σε συνεργασία με άλλους, να προστατεύει και να καλυτερεύει το περιβάλλον προς όφελος των παρόντων και μελλοντικών γενεών,

Θεωρώντας ότι, για να δύνανται να διεκδικούν αυτό το δικαίωμα και να τηρούν αυτό το καθήκον οι πολίτες πρέπει να έχουν πρόσβαση στην πληροφόρηση, να δικαιούνται να συμμετέχουν στη λήψη αποφάσεων και να έχουν πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε περιβαλλοντικά θέματα, και αναγνωρίζοντας μ' αυτή την άποψη ότι οι πολίτες δύνανται να έχουν ανάγκη βοήθειας για να ασκούν τα δικαιώματά τους,

Αναγνωρίζοντας ότι, στον τομέα του περιβάλλοντος, η πρόσβαση στην πληροφόρηση και δημόσια συμμετοχή στη λήψη αποφάσεων προάγει την ποιότητα και την εφαρμογή των αποφάσεων, συνδράμει στη γνώση από το κοινό των περιβαλλοντικών θεμάτων, δίδει στο κοινό την ευκαιρία να εκφράζει τις ανησυχίες του και διευκολύνει τις δημόσιες αρχές να λαμβάνουν υπόψη τις ανησυχίες αυτές,

Αποσκοπώντας γι' αυτό να επεκτείνουν την ευθύνη και τη διαφάνεια στη λήψη αποφάσεων και να ενισχύσουν την υποστήριξη του κοινού προς τις αποφάσεις για το περιβάλλον,

Αναγνωρίζοντας τη σκοπιμότητα της διαφάνειας σε όλους τους κυβερνητικούς τομείς και προσκαλώντας τα νομοθετικά σώματα να εφαρμόσουν τις αρχές της Σύμβασης στις διαδικασίες τους,

Αναγνωρίζοντας επίσης ότι το κοινό έχει ανάγκη να γνωρίζει τις διαδικασίες συμμετοχής στη λήψη αποφάσεων για περιβαλλοντικά θέματα, να έχει δωρεάν πρόσβαση σ' αυτές και να γνωρίζει πως να τις χρησιμοποιεί,

Αναγνωρίζοντας περαιτέρω τη σημασία των αντίστοιχων ρόλων τους οποίους πολίτες, μη διακυβερνητικοί οργανισμοί και ο ιδιωτικός τομέας δύνανται να διαδραματίσουν στην προστασία του περιβάλλοντος,

Επιθυμώντας να προωθήσουν την περιβαλλοντική εκπαίδευση για να επεκτείνουν την αντίληψη για το περιβάλλον και την αειφόρο ανάπτυξη και να ενθαρρύνουν εκτενή ενημέρωση του κοινού και συμμετοχή στις αποφάσεις που επηρεάζουν το περιβάλλον και την αειφόρο ανάπτυξη,

Σημειώνοντας, με την ευκαιρία αυτή, τη σημασία της χρησιμοποίησης των μέσων μαζικής ενημέρωσης και των ηλεκτρονικών ή άλλων μελλοντικών μορφών επικοινωνίας,

Αναγνωρίζοντας τη σημασία της πλήρους ολοκληρωμένης περιβαλλοντικής μελέτης στη λήψη κυβερνητικών αποφάσεων και τη σημαντική ανάγκη των δημοσίων αρχών να αποκτούν ακριβή, περιεκτική και ενημερωμένη περιβαλλοντική πληροφόρηση,

Αναγνωρίζοντας ότι οι δημόσιες αρχές κατέχουν περιβαλλοντική πληροφόρηση προς το συμφέρον του κοινού,

Ανησυχώντας ότι αποτελεσματικοί δικαστικοί μηχανισμοί πρέπει να είναι προσίτοι στο κοινό περιλαμβανομένων οργανισμών, έτσι ώστε τα νόμιμα συμφέροντά τους να προστατεύονται και ο νόμος να τίθεται σε εφαρμογή,

Σημειώνοντας τη σημασία της επαρκούς παραγωγικής πληροφόρησης που προσφέρεται στους καταναλωτές ώστε να τους διευκολύνει να προβαίνουν σε ενημερωμένες επιλογές αναφορικά με το περιβάλλον,

Αναγνωρίζοντας την ανησυχία του κοινού για την εσκεμμένη απελευθέρωση γενετικά τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον και

2007

την ανάγκη για αυξημένη διαφάνεια και μεγαλύτερη δημόσια συμμετοχή στη λήψη αποφάσεων στον τομέα αυτό,

Πεπεισμένα ότι, η εφαρμογή της Σύμβασης αυτής θα συνδράμει στην ενίσχυση της δημοκρατίας στην περιοχή της Οικονομικής Επιτροπής του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών για την Ευρώπη (ECE),

Συναισθανόμενοι το ρόλο που διαδραματίζει από την άποψη αυτή η Ευρωπαϊκή Οικονομική Επιτροπή και μνημονεύοντας, μεταξύ άλλων, τις Οδηγίες της αναφορικά με την Πρόσβαση στη Περιβαλλοντική Πληροφόρηση και τη Δημόσια Συμμετοχή στη Λήψη Αποφάσεων για το Περιβάλλον που εγκρίθηκαν στην Υπουργική Διακήρυξη που υιοθετήθηκε κατά την Τρίτη Υπουργική Συνδιάσκεψη "Περιβάλλον για την Ευρώπη" στη Σόφια, Βουλγαρία, στις 25 Οκτωβρίου 1995,

Έχοντας υπόψη τις σχετικές πρόνοιες της Σύμβασης για την Επίπτωση των Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων σε Διασυνοριακό Επίπεδο που έγινε στο Εσροο της Φινλανδίας, στις 25 Φεβρουαρίου 1991, και τη Σύμβαση για τις Διασυνοριακές Επιπτώσεις των Βιομηχανικών Ατυχημάτων και τη Σύμβαση για την Προστασία και Χρήση των Διασυνοριακών Ποταμών και Διεθνών Λιμνών που συνομολογήθηκαν στο Ελσίνκι στις 17 Μαρτίου 1992, και άλλων περιφερειακών Συμβάσεων,

Συναισθανόμενοι ότι η υιοθέτηση της Σύμβασης αυτής θα συνδράμει στην περαιτέρω ενίσχυση της πορείας "Περιβάλλον για την Ευρώπη" και στα αποτελέσματα της Τέταρτης Υπουργικής Συνδιάσκεψης στο Άρχους, Δανίας, τον Ιούνιο του 1998,

Έχουν συμφωνήσει τα ακόλουθα:

2008

Άρθρο 1

ΣΤΟΧΟΙ

Με σκοπό τη συμβολή στην προστασία του δικαιώματος κάθε ατόμου της παρούσας και των μελλοντικών γενιών να ζει σε σωστό περιβάλλον για την υγεία και την ευημερία του / της, κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα εγγυηθεί τα δικαιώματα πρόσβασης στην πληροφόρηση, δημόσιας συμμετοχής στη λήψη αποφάσεων και πρόσβασης στη δικαιοσύνη σε περιβαλλοντικά θέματα σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης αυτής.

Άρθρο 2

ΟΡΙΣΜΟΙ

Για τους σκοπούς της Σύμβασης αυτής,

1. "Συμβαλλόμενο Μέρος" σημαίνει εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετικά, Συμβαλλόμενο Μέρος στη Σύμβαση αυτή.

2. "Δημόσια αρχή" σημαίνει:

(α) Κυβέρνηση σε εθνικό, περιφερειακό και άλλο επίπεδο

(β) Φυσικά ή νομικά πρόσωπα που εκτελούν δημόσια διοικητικά καθήκοντα με βάση την εθνική τους νομοθεσία, περιλαμβανομένων ειδικών καθηκόντων, δραστηριοτήτων ή υπηρεσιών σε σχέση με το περιβάλλον

(γ) Οποιαδήποτε άλλα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που έχουν δημόσιες ευθύνες ή καθήκοντα ή προσφέρουν δημόσιες υπηρεσίες σε σχέση με το περιβάλλον, υπό την επίβλεψη ενός σώματος ή προσώπου που περιλαμβάνεται στις υποπαραγράφους (α) ή (β) πιο πάνω

(δ) Τις οργανώσεις οποιουδήποτε περιφερειακού οργανισμού οικονομικής ολοκλήρωσης που αναφέρεται στο Άρθρο 17 ο οποίος είναι Συμβαλλόμενο Μέρος στη Σύμβαση αυτή.

Ο ορισμός αυτός δεν περιλαμβάνει σώματα ή οργανώσεις δικαστικής ή νομοθετικής αρμοδιότητας:

3. "Περιβαλλοντική πληροφόρηση" σημαίνει οποιαδήποτε γραπτή, οπτική, προφορική, ηλεκτρονική πληροφόρηση ή σε οποιαδήποτε άλλη ουσιώδη μορφή αναφορικά με:

(α) Την κατάσταση των περιβαλλοντικών παραγόντων, όπως αέρας και ατμόσφαιρα, ύδωρ, έδαφος, γη, τοπίο και φυσικές τοποθεσίες, βιολογικές ποικιλίες και τα συστατικά τους, περιλαμβανομένων γενετικά τροποποιημένων οργανισμών, και της αλληλεπίδρασης μεταξύ των παραγόντων αυτών

(β) Παράγοντες όπως ουσίες, ενέργεια, θόρυβος και ακτινοβολία, δραστηριότητες ή μέτρα περιλαμβανομένων διοικητικών μέτρων, περιβαλλοντικών συμφωνιών, πολιτικής, νομοθεσίας, σχεδίων και προγραμμάτων που επηρεάζουν ή πιθανόν να επηρεάσουν τους περιβαλλοντικούς παράγοντες μέσα στα πλαίσια της υποπαραγράφου (α) πιο πάνω, και αναλύσεις κόστους οφέλους και άλλες οικονομικές αναλύσεις και αξιώσεις που χρησιμοποιούνται στη λήψη αποφάσεων για το περιβάλλον

(γ) Την κατάσταση της ανθρώπινης υγείας και ασφάλειας, τους όρους της ανθρώπινης διαβίωσης, πολιτιστικές τοποθεσίες και οικοδομικές κατασκευές, όπως επηρεάζονται ή δυνατό να επηρεαστούν από τους περιβαλλοντικούς παράγοντες ή διαμέσου των παραγόντων αυτών, ενεργειών ή μέτρων που αναφέρονται στην υποπαραγράφο (β) πιο πάνω.

4. "Το κοινό" σημαίνει ένα ή περισσότερα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, και σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία ή πρακτική, τις ενώσεις τους, οργανισμούς ή ομάδες αυτών.

5. "Το ενδιαφερόμενο κοινό" σημαίνει το κοινό που επηρεάζεται ή είναι πιθανό να επηρεαστεί ή έχει συμφέρον στη λήψη αποφάσεων για περιβαλλοντικά θέματα για τους σκοπούς του ορισμού αυτού μη κυβερνητικοί οργανισμοί που προωθούν την προστασία του περιβάλλοντος και εκπληρώνουν οποιοσδήποτε απαιτήσεις με βάση την εθνική νομοθεσία θεωρούνται ότι έχουν συμφέρον.

Άρθρο 3

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος λαμβάνει τα αναγκαία νομοθετικά, κανονιστικά και άλλα μέτρα περιλαμβανομένων μέτρων για την επίτευξη συμφωνίας μεταξύ των όρων εφαρμογής της πληροφόρησης, δημόσιας συμμετοχής και πρόσβασης στη δικαιοσύνη στη Σύμβαση αυτή όπως, επίσης, κατάλληλα εκτελεστικά μέτρα για την καθιέρωση και διατήρηση ενός καθαρού, διάφανου και λογικού πλαισίου για την εφαρμογή των διατάξεων της Σύμβασης αυτής.

2. Κάθε Κράτος προσπαθεί να διασφαλίσει ότι υπηρεσιακοί και αρχές βοηθούν και παρέχουν οδηγίες στο κοινό, αναφορικά με την αναζήτηση πρόσβασης στην πληροφόρηση, τη διευκόλυνση συμμετοχής στη λήψη αποφάσεων και την αναζήτηση πρόσβασης στη δικαιοσύνη αναφορικά με περιβαλλοντικά θέματα.

3. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος προωθεί περιβαλλοντική εκπαίδευση και ενημέρωση μεταξύ του κοινού, ειδικά για το πως να αποκτήσει πρόσβαση στην πληροφόρηση, να συμμετέχει στη λήψη αποφάσεων

και να επιτύχει την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε περιβαλλοντικά θέματα.

4. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος προνοεί για κατάλληλη αναγνώριση και υποστήριξη σε ενώσεις, οργανισμούς ή ομάδες που προωθούν την προστασία του περιβάλλοντος και διασφαλίζει ότι η εθνική του νομοθεσία συνάδει με την υποχρέωση αυτή.

5. Οι διατάξεις της Σύμβασης αυτής δεν επηρεάζουν το δικαίωμα ενός Συμβαλλομένου Μέρους να υποστηρίξει ή να εισαγάγει μέτρα που προβλέπουν για μεγαλύτερη πρόσβαση στην πληροφόρηση, πιο εκτεταμένη συμμετοχή στη λήψη αποφάσεων και ευρύτερη πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε περιβαλλοντικά θέματα, απ' ό,τι απαιτείται από τη Σύμβαση αυτή.

6. Η Σύμβαση αυτή δεν απαιτεί ανάκληση υπαρχουσών δικαιωμάτων πρόσβασης στην πληροφόρηση, δημόσιας συμμετοχής στη λήψη αποφάσεων και πρόσβασης στη δικαιοσύνη σε περιβαλλοντικά θέματα.

7. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος προωθεί την εφαρμογή των αρχών της Σύμβασης αυτής σε διεθνείς διαδικασίες λήψης απόφασης για το περιβάλλον και στο πλαίσιο διεθνών οργανισμών αναφορικά με θέματα που σχετίζονται με το περιβάλλον.

8. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος διασφαλίζει ότι τα πρόσωπα που ασκούν τα δικαιώματά τους σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης αυτής δεν τιμωρούνται, δε διώκονται ποινικά ούτε παρενοχλούνται με οποιοδήποτε τρόπο για την ανάμιξή τους. Αυτή η πρόνοια δεν επηρεάζει την εξουσία των δικαστηρίων να επιδικάζουν εύλογα έξοδα σε δικαστικές διαδικασίες.

9. Εντός του πλαισίου των σχετικών διατάξεων της Σύμβασής, το κοινό θα έχει πρόσβαση στην πληροφόρηση ή τη δυνατότητα να συμμετέχει στη λήψη αποφάσεων και να έχει πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε περιβαλλοντικά θέματα χωρίς διάκριση αναφορικά με υπηκοότητα, εθνικότητα ή κατοικία και στην περίπτωση νομικού προσώπου χωρίς διάκριση όσον αφορά την εγγεγραμμένη έδρα ή το αποκλειστικό κέντρο των δραστηριοτήτων του.

Άρθρο 4

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΗΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος διασφαλίζει ότι τηρουμένων των ακολούθων παραγράφων του άρθρου αυτού, δημόσιες αρχές ανταποκρινόμενες σε αίτημα για πληροφόρηση αναφορικά με το περιβάλλον, καθιστούν τέτοιες πληροφορίες προσιτές στο κοινό εντός του πλαισίου της εθνικής νομοθεσίας περιλαμβανομένων όπου απαιτείται και τηρούμενης της υποπαραγράφου (β) πιο κάτω, αντιγράφων των συγκεκριμένων εγγράφων που περιέχουν ή περικλείουν τέτοιες πληροφορίες:

(α) Χωρίς να πρέπει να δηλωθεί συμφέρον·

(β) Στην αιτούμενη μορφή, εκτός αν:

(i) Είναι εύλογο για τη δημόσια αρχή να την καταστήσει προσιτή με άλλη μορφή, στην περίπτωση δε αυτή πρέπει να δοθούν οι λόγοι που κατέστη προσιτή σε τέτοια μορφή ή

(ii) Η πληροφόρηση είναι ήδη δημόσια προσιτή σε άλλη μορφή.

2. Η πληροφόρηση που αφορά το περιβάλλον η οποία αναφέρεται στη παράγραφο 1 πιο πάνω καθίσταται προσιτή όσο το δυνατό γρηγορότερα και το αργότερο μέσα σε ένα μήνα από την υποβολή του αιτήματος, εκτός αν η ένταση και η πολυπλοκότητα των πληροφοριών δικαιολογούν παράταση της περιόδου αυτής μέχρι δύο μήνες μετά το αίτημα. Ο αιτητής πληροφορείται για οποιαδήποτε παράταση και για τους λόγους που τη δικαιολογούν.

3. Αίτημα για περιβαλλοντική πληροφόρηση δύναται να απορριφθεί, αν:

(α) Η δημόσια αρχή στην οποία απευθύνεται το αίτημα δεν κατέχει τις αιτούμενες περιβαλλοντικές πληροφορίες

(β) Το αίτημα είναι έκδηλα παράλογο ή έχει διατυπωθεί με γενικό τρόπο ή

(γ) Το αίτημα αφορά υλικό στη πορεία της ολοκλήρωσης ή αφορά εσωτερικές ανακοινώσεις δημόσιων αρχών όπου τέτοια εξαίρεση προβλέπεται στην εθνική νομοθεσία ή στην εθιμική πρακτική, λαμβανομένου υπόψη του δημοσίου συμφέροντος που εξυπηρετείται από την αποκάλυψη.

4. Αίτημα για περιβαλλοντική πληροφόρηση δύναται να απορριφθεί, αν η αποκάλυψη επηρεάζει απευθείας:

(α) Το απόρρητο των διαδικασιών δημόσιων αρχών όπου το απόρρητο αυτό προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία

(β) Τις διεθνείς σχέσεις, την εθνική άμυνα ή τη δημόσια ασφάλεια

(γ) Την πορεία της δικαιοσύνης, το δικαίωμα ενός ατόμου να έχει δίκαιη δίκη, ή την ικανότητα μιας δημόσιας αρχής να διενεργεί έρευνες ποινικής ή διοικητικής φύσης

(δ) Το απόρρητο εμπορικών και βιομηχανικών πληροφοριών όπου το απόρρητο αυτό προστατεύεται από τη νομοθεσία με σκοπό την προστασία νομίμων οικονομικών συμφερόντων. Μέσα στο πλαίσιο αυτό, αποκαλύπτονται οι πληροφορίες για τις εκπομπές που έχουν σχέση με τη προστασία του περιβάλλοντος

(ε) Δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας

(στ) Το απόρρητο των προσωπικών δεδομένων και / ή των φακέλων που σχετίζονται με φυσικά πρόσωπα, όταν το πρόσωπο δεν έχει συγκατατεθεί στην αποκάλυψη των πληροφοριών στο κοινό και τέτοιο απόρρητο προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία

(ζ) Τα συμφέροντα τρίτου μέρους το οποίο έχει προσκομίσει τις πληροφορίες που έχουν απαιτηθεί χωρίς το μέρος αυτό να είναι υποχρεωμένο ή να εξαναγκάζεται κάτω από νομική υποχρέωση να το κάνει και όταν το μέρος αυτό δε συναινεί στην αποκάλυψη του υλικού ή

(η) Το περιβάλλον στο οποίο αφορούν οι πληροφορίες όπως την αναπαραγωγή σπανίων ειδών.

Οι πιο πάνω λόγοι άρνησης αναφέρονται με περιοριστικό τρόπο λαμβανομένου υπόψη του δημοσίου συμφέροντος που εξυπηρετείται από την αποκάλυψη και του κατά πόσον οι αιτούμενες πληροφορίες σχετίζονται με εκπομπές στο περιβάλλον.

5. Όταν μια δημόσια αρχή δεν κατέχει τις αιτούμενες περιβαλλοντικές πληροφορίες η δημόσια αυτή αρχή πληροφορεί τον αιτητή όσο το δυνατό γρηγορότερα για τη δημόσια αρχή προς την οποία πιστεύει ότι είναι δυνατό να απευθυνθεί για την αιτούμενη πληροφορία ή διαβιβάζει το αίτημα στην αρχή αυτή και πληροφορεί τον αιτητή ανάλογα.

6. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος διασφαλίζει ότι αν οι πληροφορίες από την αποκάλυψη με βάση τις παραγράφους 3(γ) και 4, πιο πάνω, δύναται να διαχωριστούν χωρίς επηρεασμό του απορρήτου των εξαιρουμένων πληροφοριών, οι δημόσιες αρχές καθιστούν διαθέσιμες τις υπόλοιπες περιβαλλοντικές πληροφορίες που έχουν ζητηθεί.

7. Η απόρριψη αιτήματος δίδεται γραπτώς αν το αίτημα υποβλήθηκε γραπτώς ή αν ο αιτητής το απαιτεί. Η απόρριψη αναφέρει τους λόγους της άρνησης και δίδει πληροφορίες αναφορικά με την πρόσβαση στη διαδικασία αναθεώρησης η οποία προνοείται σύμφωνα με το άρθρο 9. Η απόρριψη γίνεται όσο το δυνατό γρηγορότερα και το αργότερο σε ένα μήνα, εκτός αν η πολυπλοκότητα της πληροφόρησης δικαιολογεί παράταση της περιόδου μέχρι δύο μήνες μετά την υποβολή του αιτήματος. Ο αιτητής πληροφορείται για οποιαδήποτε παράταση και για τους λόγους που τη δικαιολογούν.

8. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος δύναται να εξουσιοδοτήσει τις αρμόδιες αρχές του να επιβάλουν έξοδα για τη χορήγηση πληροφοριών αλλά τέτοια έξοδα δε θα ξεπερνούν ένα εύλογο ποσό. Δημόσιες αρχές που προτίθενται να επιβάλουν έξοδα για τη χορήγηση πληροφοριών διαθέτουν στους αιτητές ένα κατάλογο εξόδων τα οποία δύνανται να επιβληθούν υποδεικνύοντας τις προϋποθέσεις κάτω από τις οποίες δύνανται να επιβληθούν ή να παραμεριστούν και τις περιπτώσεις που η χορήγηση των πληροφοριών υπόκειται στον όρο της προκαταβολικής πληρωμής τέτοιων εξόδων.

2016

Άρθρο 5

**ΣΥΛΛΟΓΗ ΚΑΙ ΔΙΑΔΟΣΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ
ΣΧΕΤΙΚΩΝ ΜΕ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ**

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος διασφαλίζει ότι:

(α) Δημόσιες αρχές κατέχουν και ενημερώνουν περιβαλλοντικές πληροφορίες που είναι σχετικές με τις λειτουργίες τους

(β) Καθιερώνονται υποχρεωτικά συστήματα ώστε να υπάρχει ικανοποιητική ροή πληροφοριών προς δημόσιες αρχές αναφορικά με προτεινόμενες και υπάρχουσες δραστηριότητες οι οποίες δύνανται να επηρεάσουν σημαντικά το περιβάλλον

(γ) Σε περίπτωση επικείμενης απειλής προς την ανθρώπινη υγεία ή το περιβάλλον είτε προκαλείται από ανθρώπινες ενέργειες είτε οφείλεται σε φυσικά αίτια, η πληροφόρηση η οποία κατέχεται από δημόσια αρχή και που θα διευκόλυνε το κοινό να λάβει μέτρα για να εμποδίσει ή να ελαττώσει τη ζημιά που προκαλείται από την απειλή, καθίσταται προσιτή και χωρίς καθυστέρηση στο κοινό που είναι δυνατό να επηρεαστεί.

2. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος διασφαλίζει ότι μέσα στο πλαίσιο της εθνικής νομοθεσίας ο τρόπος με τον οποίο δημόσιες αρχές καθιστούν τις περιβαλλοντικές πληροφορίες προσιτές στο κοινό είναι διάφανος και ότι η περιβαλλοντική πληροφόρηση είναι αποτελεσματικά προσιτή μεταξύ άλλων με:

(α) Παροχή επαρκούς πληροφόρησης στο κοινό για τον τύπο και την έκταση των πληροφοριών που σχετίζονται με το περιβάλλον και κατέχονται από σχετικές δημόσιες αρχές, τους βασικούς όρους και τις συνθήκες κάτω από τις οποίες τέτοια

πληροφόρηση καθίσταται προσιτή και διαθέσιμη και τη διαδικασία με την οποία δύναται να αποκτηθεί

(β) Καθιέρωση και διατήρηση πρακτικών διευθετήσεων όπως:

- (i) Δημόσια προσιτοί κατάλογοι, μητρώα ή αρχεία
- (ii) Χρησιμοποίηση υπηρεσιακών για ενίσχυση του κοινού στην αναζήτηση πρόσβασης στην πληροφόρηση με βάση τη Σύμβαση αυτή και
- (iii) Προσδιορισμός των σημείων επαφής και

(γ) Παροχή δωρεάν πρόσβασης στην περιβαλλοντική πληροφόρηση που περιέχεται σε καταλόγους, μητρώα ή αρχεία όπως αναφέρεται στην υποπαράγραφο β(i) πιο πάνω.

3. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος διασφαλίζει ότι η περιβαλλοντική πληροφόρηση καθίσταται σταδιακά προσιτή στη βάση ηλεκτρονικών δεδομένων που είναι προσιτά με ευκολία στο κοινό διαμέσου δημοσίων τηλεπικοινωνιακών δικτύων. Πληροφόρηση που είναι προσιτή με τη μορφή αυτή πρέπει να περιέχει:

(α) Αναφορές για την κατάσταση του περιβάλλοντος, όπως αναφέρεται στη παράγραφο 4 πιο κάτω

(β) Νομοθετικά κείμενα για ή αναφερόμενα στο περιβάλλον

(γ) Πολιτικές, σχεδιασμούς και προγράμματα αναφερόμενα στο περιβάλλον και περιβαλλοντικές συμφωνίες όπως ενδείκνυται και

(δ) Άλλη πληροφόρηση, στην έκταση που η ύπαρξη τέτοιας πληροφόρησης στη μορφή αυτή θα διευκόλυνε την εφαρμογή της εθνικής νομοθεσίας, εφαρμοζόμενης της Σύμβασης αυτής,

νοουμένου ότι τέτοια πληροφόρηση είναι ήδη προσιτή σε ηλεκτρονική μορφή.

4. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος σε τακτά χρονικά διαστήματα που δε ξεπερνούν τα τρία ή τέσσερα χρόνια δημοσιεύει και καθιστά προσιτές εθνικές αναφορές για την περιβαλλοντική κατάσταση που περιέχουν πληροφορίες για την ποιότητα του περιβάλλοντος και για πιέσεις αναφορικά με το περιβάλλον.

5. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος λαμβάνει μέτρα στο πλαίσιο της νομοθεσίας του για σκοπούς διάδοσης μεταξύ άλλων:

(α) Νομοθεσίας και στοιχείων τακτικής, όπως στοιχεία αναφορικά με στρατηγικές, πολιτικές, προγράμματα και σχέδια δράσης που σχετίζονται με το περιβάλλον και αναφορές για την πρόοδο στην εφαρμογή τους, που ετοιμάζονται σε διάφορα κυβερνητικά επίπεδα:

(β) Διεθνών συνθηκών, συμβάσεων και συμφωνιών για περιβαλλοντικά θέματα και

(γ) Άλλα σημαντικά διεθνή έγγραφα για περιβαλλοντικά θέματα όπως ενδείκνυται.

6. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος ενθαρρύνει τους χειριστές των οποίων οι δραστηριότητες έχουν σημαντική επίδραση στο περιβάλλον να πληροφορούν τακτικά το κοινό για την επίδραση που έχουν στο περιβάλλον οι ενέργειές τους και η παραγωγή, όπως ενδείκνυται, στο πλαίσιο προαιρετικής οικολογικής σήμανσης ή συστημάτων οικολογικού ελέγχου ή με άλλα μέσα.

7. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος:

(α) Δημοσιεύει τα γεγονότα και τις αναλύσεις των γεγονότων τα οποία θεωρεί σχετικά και σημαντικά για τη διαμόρφωση κύριων προτάσεων περιβαλλοντικής πολιτικής

(β) Δημοσιεύει ή καθιστά προσιτό, διαθέσιμο επεξηγηματικό υλικό σχετικό με τις σχέσεις του με το κοινό σε θέματα που εμπίπτουν στο στόχο της Σύμβασης και

(γ) Παρέχει πληροφορίες σε κατάλληλη μορφή για την εκτέλεση δημοσίων λειτουργιών ή την παροχή δημόσιων υπηρεσιών αναφορικά με το περιβάλλον, από την Κυβέρνηση σε όλα τα επίπεδα.

8. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος αναπτύσσει μηχανισμούς με προοπτική να διασφαλίσει ότι καθίσταται προσιτή στο κοινό επαρκής παραγωγική πληροφόρηση κατά τρόπο που διευκολύνει τους καταναλωτές να προβαίνουν σε ενημερωμένες επιλογές αναφορικά με το περιβάλλον.

9. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος λαμβάνει μέτρα για να καθιερώσει σταδιακά λαμβάνοντας υπόψη τις διεθνείς διαδικασίες όπως ενδείκνυται, ένα συναφές, πανεθνικό σύστημα καταγραφής της ρύπανσης ή αρχεία για συγκροτημένη, ηλεκτρονική και δημόσια προσιτή βάση δεδομένων που συλλέγονται μέσω τυποποιημένων αναφορών. Τέτοιο σύστημα δύναται να περιέχει εισαγωγή, απελευθέρωση και μεταφορά καθορισμένης έκτασης ουσιών και προϊόντων περιλαμβανομένου ύδατος, ενέργειας και χρήσης πόρων από καθορισμένη σειρά ενεργειών σε περιβαλλοντικά μέσα και σε χώρους επί τόπου ή όχι επεξεργασίας και διάθεσης.

10. Καμιά διάταξη του άρθρου αυτού δε δύναται να επηρεάσει το δικαίωμα των Μερών να αρνηθούν την αποκάλυψη συγκεκριμένης

2020

περιβαλλοντικής πληροφόρησης σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφοι (3), και (4).

Άρθρο 6

ΔΗΜΟΣΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος:

(α) Εφαρμόζει τις πρόνοιες του άρθρου αυτού σε σχέση με αποφάσεις κατά πόσον θα επιτραπούν οι προτεινόμενες
Παράρτημα Ι. ενέργειες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα Ι

(β) Εφαρμόζει επίσης σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του, τις πρόνοιες του άρθρου αυτού σε αποφάσεις αναφορικά με προτεινόμενες ενέργειες που δεν περιλαμβάνονται στο
Παράρτημα Ι. Παράρτημα Ι οι οποίες δυνατόν να έχουν σημαντική επίδραση στο περιβάλλον. Για το σκοπό αυτό τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα αποφασίσουν αν τέτοια προτεινόμενη ενέργεια υπόκειται στις πρόνοιες αυτές και

(γ) Δύναται να αποφασίσει, ανάλογα με την περίπτωση, εφόσον προβλέπεται με βάση την εθνική νομοθεσία να μην εφαρμόσει τις πρόνοιες του άρθρου αυτού σε προτεινόμενες ενέργειες που εξυπηρετούν σκοπούς εθνικής άμυνας, αν το Συμβαλλόμενο Μέρος θεωρεί ότι τέτοια εφαρμογή θα έχει δυσμενή επίδραση στους σκοπούς αυτούς.

2. Το ενδιαφερόμενο κοινό θα ενημερώνεται είτε με δημόσια ειδοποίηση ή ατομικά όπως ενδείκνυται, για διαδικασία για λήψη απόφασης σχετικά με το περιβάλλον και με επαρκή, γρήγορο και αποτελεσματικό τρόπο, μεταξύ άλλων, για:

(α) Τις προτεινόμενες ενέργειες και το αίτημα για το οποίο θα ληφθεί απόφαση·

(β) Τη φύση πιθανών αποφάσεων ή το προσχέδιο αποφάσεων·

(γ) Τη δημόσια αρχή που είναι υπεύθυνη για τη λήψη αποφάσεων·

(δ) Τη μελετούμενη διαδικασία που περιλαμβάνει όταν οι πληροφορίες αυτές δύνανται να παρασχεθούν:

(i) Την έναρξη της διαδικασίας·

(ii) Τις ευκαιρίες προς το κοινό για να παρευρεθεί·

(iii) Το χρόνο και τον τόπο συνάντησης της μελετούμενης δημόσιας ακρόασης·

(iv) Την υπόδειξη δημόσιας αρχής από την οποία σχετικές πληροφορίες δύνανται να αποκτηθούν και όπου η σχετική πληροφόρηση έχει κατατεθεί προς εξέταση από το κοινό·

(v) Την υπόδειξη της σχετικής αρμόδιας αρχής ή οποιουδήποτε άλλου επίσημου οργάνου στο οποίο δύνανται να υποβληθούν σχόλια ή ερωτήματα και το χρονοδιάγραμμα για τη διαβίβαση των σχολίων ή των ερωτημάτων και

(vi) Την υπόδειξη αναφορικά με το ποιές περιβαλλοντικές πληροφορίες σχετικά με τις προτεινόμενες ενέργειες είναι διαθέσιμες και

(ε) Το γεγονός ότι οι ενέργειες υπόκεινται σε εθνική ή διασυνοριακή διαδικασία εκτίμησης των επιδράσεων στο περιβάλλον.

3. Οι διαδικασίες δημόσιας συμμετοχής περιλαμβάνουν λογικά χρονοδιαγράμματα για τις διαφορετικές φάσεις και παρέχουν αρκετό χρόνο για την πληροφόρηση του κοινού σύμφωνα με την παράγραφο (2) και για την αποτελεσματική προετοιμασία και συμμετοχή του, κατά τη διαδικασία της λήψης αποφάσεων για το περιβάλλον.

4. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος προβλέπει για έγκαιρη δημόσια συμμετοχή όταν όλες οι προοπτικές είναι ανοικτές και δύναται να λάβει χώρα αποτελεσματική δημόσια συμμετοχή.

5. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος, όπου ενδείκνυται, πρέπει να ενθαρρύνει τους μελλοντικούς αιτητές να προσδιορίσουν το ενδιαφερόμενο κοινό, να μετέχουν σε συζητήσεις με αυτό και να παρέχουν πληροφορίες αναφορικά με τους αντικειμενικούς σκοπούς της αίτησής τους προτού αποταθούν για άδεια.

6. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος απαιτεί από τις αρμόδιες δημόσιες αρχές να παρέχουν στο ενδιαφερόμενο κοινό πρόσβαση για εξέταση κατόπιν αιτήματος όπου απαιτείται με βάση την εθνική νομοθεσία, χωρίς χρέωση και μόλις αυτό καταστεί δυνατό, σε όλες τις πληροφορίες σχετικά με τη λήψη αποφάσεων που αναφέρονται στο άρθρο αυτό οι οποίες είναι διαθέσιμες κατά το χρόνο της διαδικασίας της δημόσιας συμμετοχής, χωρίς επηρεασμό του δικαιώματος των Συμβαλλομένων Μερών να αρνηθούν την αποκάλυψη συγκεκριμένων πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφοι (3) και (4). Η σχετική πληροφόρηση περιλαμβάνει τουλάχιστον και χωρίς επηρεασμό των προνοιών του άρθρου 4:

(α) Περιγραφή της θέσης και των φυσικών και τεχνικών χαρακτηριστικών των προτεινομένων ενεργειών, περιλαμβανομένου του υπολογισμού των αναμενόμενων υπολειμμάτων και εκπομπών

(β) Περιγραφή των σημαντικών επιδράσεων των προτεινομένων ενεργειών, αναφορικά με το περιβάλλον

(γ) Περιγραφή των μέτρων που μελετούνται για να εμποδίσουν και / ή να μειώσουν τις επιδράσεις περιλαμβανομένων των εκπομπών

(δ) Μη τεχνική σύνοψη των πιο πάνω

(ε) Περιγραφή των κυρίων εναλλακτικών επιλογών που μελετήθηκαν από τον αιτητή και

(στ) Σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, τις κύριες αναφορές και συμβουλές που εκδίδονται από τη δημόσια αρχή κατά το χρόνο κατά τον οποίο το ενδιαφερόμενο κοινό θα ενημερωθεί σύμφωνα με τη παράγραφο (2) πιο πάνω.

7. Διαδικασίες για δημόσια συμμετοχή επιτρέπουν στο κοινό να υποβάλει μαζί με τον αιτητή, γραπτώς ή όπως ενδείκνυται σε δημόσια ακρόαση ή έρευνα οποιαδήποτε σχόλια, πληροφορίες, αναλύσεις ή γνώμες τις οποίες θεωρεί σχετικές με τις προτεινόμενες δραστηριότητες.

8. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος διασφαλίζει ότι στην απόφαση λαμβάνεται δεόντως υπόψη το αποτέλεσμα της δημόσιας συμμετοχής.

9. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος διασφαλίζει ότι σε περίπτωση που η απόφαση έχει ληφθεί από τη δημόσια αρχή το κοινό ενημερώνεται για την απόφαση σύμφωνα με τις κατάλληλες διαδικασίες. Κάθε Μέρος καθιστά προσιτό στο κοινό το κείμενο της απόφασης μαζί με τους λόγους και τις αιτίες στις οποίες στηρίζεται η απόφαση.

10. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος διασφαλίζει ότι, όταν μια δημόσια αρχή επανεξετάζει ή ενημερώνεται για τις ενέργειες που αναφέρονται στην παράγραφο (1), οι πρόνοιες των παραγράφων (2) μέχρι (9) του άρθρου αυτού εφαρμόζονται τηρουμένων των αναλογιών, και όπου ενδείκνυται.

11. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος μέσα στο πλαίσιο της εθνικής του νομοθεσίας εφαρμόζει σε δυνατή και αναγκαία έκταση τις πρόνοιες του άρθρου αυτού σε αποφάσεις που αφορούν κατά πόσον θα επιτραπεί η σκόπιμη απελευθέρωση στο περιβάλλον γενετικά τροποποιημένων οργανισμών.

Άρθρο 7

ΔΗΜΟΣΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΠΟΥ ΑΦΟΡΑ ΣΧΕΔΙΑ, ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Κάθε Κράτος Μέρος δημιουργεί κατάλληλους πρακτικούς και / ή άλλους όρους ώστε το κοινό να συμμετέχει κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας των σχεδίων και προγραμμάτων που σχετίζονται με το περιβάλλον, μέσα σε διάφανο και δίκαιο πλαίσιο, παρέχοντας στο κοινό τις αναγκαίες πληροφορίες. Εντός του πλαισίου αυτού θα ισχύει το άρθρο 6, παράγραφοι (3), (4) και (8). Το κοινό το οποίο δύναται να συμμετέχει προσδιορίζεται από τη σχετική δημόσια αρχή λαμβανομένων υπόψη των στόχων της Σύμβασης. Σε αναγκαίο βαθμό κάθε Κράτος Μέρος κάνει προσπάθεια να παρέχει ευκαιρίες για δημόσια συμμετοχή στην προετοιμασία των πολιτικών που σχετίζονται με το περιβάλλον.

Άρθρο 8

ΔΗΜΟΣΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΩΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΩΝ ΚΑΙ/Η ΓΕΝΙΚΑ ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΩΝ ΝΟΜΙΚΑ ΔΕΣΜΕΥΤΙΚΩΝ ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

Κάθε Κράτος Μέρος προσπαθεί να προωθήσει αποτελεσματική δημόσια συμμετοχή σε αναγκαίο επίπεδο και ενώ οι επιλογές είναι ακόμα ανοιχτές,

κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας από δημόσιες αρχές εκτελεστικών κανονισμών και άλλων γενικά εφαρμοστέων νομικά δεσμευτικών κανόνων που δύνανται να έχουν σημαντική επίδραση στο περιβάλλον.

Για το σκοπό αυτό πρέπει να ληφθούν τα ακόλουθα μέτρα:

(α) Πρέπει να καθοριστούν επαρκή χρονοδιαγράμματα για αποτελεσματική συμμετοχή

(β) Πρέπει να δημοσιευτούν προσχέδια κανόνων ή διαφορετικά αυτά να καταστούν προσιτά στο κοινό και

(γ) Να δοθεί η ευκαιρία στο κοινό να εκφράζει παρατηρήσεις απευθείας ή διαμέσου αντιπροσωπευτικών συμβουλευτικών σωμάτων.

Το αποτέλεσμα της δημόσιας συμμετοχής θα λαμβάνεται κατά το δυνατόν υπόψη.

Άρθρο 9

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος μέσα στο πλαίσιο της εθνικής του νομοθεσίας διασφαλίζει ότι κάθε πρόσωπο το οποίο θεωρεί ότι το αίτημά του / της για πληροφόρηση με βάση το άρθρο 4 έχει αγνοηθεί, ή απορριφθεί λανθασμένα είτε μερικά είτε ολικά, δεν απαντήθηκε ικανοποιητικά, ή διαφορετικά δε ρυθμίστηκε σύμφωνα με τους όρους του άρθρου αυτού, έχει πρόσβαση σε διαδικασία αναθεώρησης ενώπιον δικαστηρίου ή άλλου ανεξάρτητου και αμερόληπτου σώματος που εγκαθιδρύθηκε με νόμο.

Στις περιπτώσεις όπου Συμβαλλόμενο Μέρος προνοεί για τέτοια αναθεώρηση ενώπιον δικαστηρίου, διασφαλίζει ότι κάθε πρόσωπο θα έχει πρόσβαση σε ταχεία διαδικασία που καθιερώνεται με νόμο, χωρίς επιβολή εξόδων ή η οποία δεν είναι δαπάνηρη για επανεξέταση από δημόσια αρχή ή αναθεώρηση από ανεξάρτητο και αμερόληπτο σώμα εκτός από δικαστήριο.

Οι τελικές αποφάσεις με βάση τη παράγραφο (1) θα είναι δεσμευτικές για τη δημόσια αρχή που κατέχει τις πληροφορίες. Οι λόγοι πρέπει να δηλώνονται γραπτώς τουλάχιστο όπου η πρόσβαση στην πληροφόρηση απορρίπτεται με βάση την παράγραφο αυτή.

2. Κάθε Κράτος Μέρος μέσα στο πλαίσιο της εθνικής του νομοθεσίας διασφαλίζει ότι το ενδιαφερόμενο κοινό,

(α) Έχοντας επαρκές συμφέρον

ή, εναλλακτικά,

(β) Συνεχιζόμενης παράβασης δικαιώματος όπου το διοικητικό διαδικαστικό δίκαιο ενός Μέρους απαιτεί αυτό ως προϋπόθεση, θα έχει πρόσβαση σε διαδικασία αναθεώρησης ενώπιον δικαστηρίου και / ή άλλου ανεξάρτητου και αμερόληπτου σώματος που καθιδρύθηκε με νόμο, για να προκαλέσει την ουσιαστική και διαδικαστική νομιμότητα οποιασδήποτε απόφασης, πράξης ή παράλειψης τηρουμένων των όρων του άρθρου 6 σύμφωνα με τις πρόνοιες της εθνικής νομοθεσίας και χωρίς επηρεασμό της παραγράφου (3) πιο κάτω, ή άλλων σχετικών προνοιών της Σύμβασης αυτής.

Ότι συνιστά επαρκές συμφέρον και παράβαση δικαιώματος ορίζεται σύμφωνα με τις απαιτήσεις της εθνικής νομοθεσίας και συνεπώς με σκοπό να δοθεί στο ενδιαφερόμενο κοινό εκτεταμένη πρόσβαση στη δικαιοσύνη, μέσα στους στόχους της Σύμβασης. Προς το σκοπό αυτό, το συμφέρον οποιοδήποτε μη κυβερνητικού οργανισμού που εκπληρώνει τις απαιτήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος (5), θεωρείται επαρκές για τους σκοπούς της υποπαραγράφου (α) πιο πάνω. Οι οργανισμοί αυτοί θεωρούνται ότι έχουν δικαιώματα ικανά να παραβιαστούν για τους σκοπούς της υποπαραγράφου (β) πιο πάνω.

Οι πρόνοιες της παραγράφου (2) δεν αποκλείουν το ενδεχόμενο της προκαταρκτικής διαδικασίας αναθεώρησης ενώπιον διοικητικής αρχής και δεν επηρεάζουν την ανάγκη εξάντλησης διοικητικών διαδικασιών αναθεώρησης πριν από την καταφυγή σε δικαστικές διαδικασίες αναθεώρησης όταν υφίσταται τέτοια ανάγκη με βάση την εθνική νομοθεσία.

3. Επιπρόσθετα και χωρίς επηρεασμό των διαδικασιών αναθεώρησης που αναφέρονται στις παραγράφους (1) και (2) πιο πάνω, κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος διασφαλίζει ότι όταν τηρούνται τα κριτήρια αν υπάρχουν, που καθορίζονται στην εθνική του νομοθεσία, το κοινό έχει πρόσβαση σε διοικητικές ή δικαστικές διαδικασίες ώστε να αμφισβητεί πράξεις και παραλείψεις από ιδιώτες και δημόσιες αρχές οι οποίες παραβιάζουν τις πρόνοιες της εθνικής του νομοθεσίας οι οποίες σχετίζονται με το περιβάλλον.

4. Επιπρόσθετα και χωρίς επηρεασμό της παραγράφου (1) πιο πάνω, οι διαδικασίες που αναφέρονται στις παραγράφους (1), (2) και (3) προνοούν για επαρκείς και αποτελεσματικές θεραπείες, περιλαμβανομένων προσωρινών μέτρων όπου ενδείκνυται, οι οποίες

να είναι αμερόληπτες, δίκαιες, έγκαιρες και όχι απαγορευτικά δαπανηρές. Οι αποφάσεις με βάση το άρθρο αυτό δίδονται ή καταγράφονται γραπτώς. Αποφάσεις δικαστηρίων, και όπου δυνατό άλλων σωμάτων, θα είναι δημοσίως προσιτές.

5. Με σκοπό την επέκταση της αποτελεσματικότητας των προνοιών του άρθρου αυτού, κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος διασφαλίζει ότι πληροφορίες παρέχονται στο κοινό με πρόσβαση σε διοικητικές και δικαστικές διαδικασίες αναθεώρησης και μελετά την καθιέρωση κατάλληλων μηχανισμών συνδρομής για απομάκρυνση ή μείωση οικονομικών και άλλων εμποδίων για την πρόσβαση στη δικαιοσύνη.

Άρθρο 10

ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΩΝ ΜΕΡΩΝ

1. Η πρώτη σύνοδος των Συμβαλλομένων Μερών συγκαλείται το αργότερο ένα χρόνο μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της Σύμβασης. Στη συνέχεια, η συνήθης σύνοδος των Συμβαλλομένων Μερών συγκαλείται τουλάχιστον μια φορά κάθε δύο χρόνια, εκτός αν αποφασιστεί διαφορετικά από τα Συμβαλλόμενα Μέρη ή με γραπτή αίτηση οποιουδήποτε Συμβαλλομένου Μέρους νοουμένου ότι μέσα σε έξι μήνες από την κοινοποίηση του αιτήματος από την Εκτελεστική Γραμματεία της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Επιτροπής σε όλα τα Συμβαλλόμενα Μέρη, το αναφερθέν αίτημα υποστηρίζεται τουλάχιστο από το 1/3 των Μερών.

2. Στις συνόδους τους τα Συμβαλλόμενα Μέρη θέτουν υπό συνεχή αναθεώρηση την εφαρμογή της Σύμβασης στη βάση τακτικών αναφορών των Μερών και με το στόχο αυτό στη σκέψη τους:

(α) Αναθεωρούν την πολιτική και τις νομικές και μεθοδολογικές προσεγγίσεις πρόσβασης στην πληροφόρηση, δημόσιας

συμμετοχής στη λήψη αποφάσεων και πρόσβασης στη δικαιοσύνη σε περιβαλλοντικά θέματα, με σκοπό τη περαιτέρω βελτίωσή τους

(β) Ανταλλάσσουν πληροφορίες αναφορικά με την εμπειρία που αποκτήθηκε στη σύναψη και εφαρμογή διμερών και πολυμερών συνθηκών ή άλλων συμφωνιών που έχουν σχέση με τους σκοπούς της Σύμβασης και στις οποίες ένα ή περισσότερα από τα Συμβαλλόμενα Μέρη είναι Μέρη

(γ) Αναζητούν, όπου ενδείκνυται, τις υπηρεσίες των σχετικών σωμάτων της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Επιτροπής και άλλων αρμοδίων διεθνών σωμάτων και εξειδικευμένων επιτροπών σε πτυχές που σχετίζονται με την επίτευξη των σκοπών της Σύμβασης

(δ) Καθιερώνουν οποιαδήποτε επικουρικά όργανα τα οποία θεωρούν απαραίτητα

(ε) Προετοιμάζουν, όπου ενδείκνυται, πρωτόκολλα στη Σύμβαση αυτή

(στ) Μελετούν και εγκρίνουν προτάσεις για τροποποιήσεις στη Σύμβαση αυτή σύμφωνα με τους όρους του Άρθρου 14

(ζ) Μελετούν και αναλαμβάνουν οποιοσδήποτε επιπρόσθετες ενέργειες οι οποίες δύναται να απαιτηθούν για την επίτευξη των σκοπών της Σύμβασης αυτής

(η) Κατά την πρώτη σύνοδό τους μελετούν και με συμφωνία υιοθετούν διαδικαστικούς κανονισμούς για τις συνόδους τους και τις συνόδους των επικουρικών οργάνων

(θ) Κατά την πρώτη σύνοδό τους αναθεωρούν την πρακτική τους στην εφαρμογή των προνοιών του άρθρου 5, παράγραφος (9) και εξετάζουν ποια μέτρα είναι αναγκαία για την περαιτέρω ανάπτυξη του συστήματος που αναφέρεται στη παράγραφο αυτή λαμβανομένων υπόψη των διεθνών διαδικασιών και εξελίξεων περιλαμβανομένης της επεξεργασίας ενός κατάλληλου εγγράφου αναφορικά με την απελευθέρωση της ρύπανσης και παραχωρούν έγγραφα ή καταγραφές που δύναται να προσαρτηθούν στη Σύμβαση αυτή.

3. Η Σύνοδος των Συμβαλλομένων Μερών δύναται όπου είναι απαραίτητο να μελετά την καθιέρωση οικονομικών συμφωνιών σε συναινετική βάση.

4. Ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών, οι εξειδικευμένες αντιπροσωπεΐες του και η Διεθνής Οργάνωση Ατομικής Ενέργειας όπως επίσης κάθε Κράτος ή περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ολοκλήρωσης που δικαιούται με βάση το Άρθρο 17 να υπογράψει τη Σύμβαση αλλά ο οποίος δεν είναι Μέρος στη Σύμβαση και οποιοσδήποτε διακυβερνητικός οργανισμός που ειδικεύεται στους τομείς στους οποίους αναφέρεται η Σύμβαση, δικαιούνται να παρίστανται ως παρατηρητές στις συνόδους των Συμβαλλομένων Μερών.

5. Οποιοσδήποτε μη διακυβερνητικός οργανισμός, που ειδικεύεται στους τομείς στους οποίους αναφέρεται η Σύμβαση αυτή, ο οποίος έχει πληροφόρησει την Εκτελεστική Γραμματεία της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Επιτροπής για την επιθυμία του να εκπροσωπηθεί στη σύνοδο των Συμβαλλομένων Μερών δικαιούται να παρίσταται ως παρατηρητής εκτός αν τουλάχιστον το 1/3 των παρόντων στη Σύσκεψη Μερών εγείρει ενστάσεις.

6. Για τους σκοπούς των παραγράφων (4) και (5) οι διαδικαστικοί κανονισμοί που αναφέρονται στη παράγραφο 2(η) πιο πάνω, προνοούν για πρακτικές διευθετήσεις αναφορικά με τη διαδικασία εισδοχής και άλλους σχετικούς όρους.

Άρθρο 11

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΨΗΦΟΥ

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος διαθέτει μια μόνο ψήφο, εξαιρουμένων των προνοιών της παραγράφου (2).

2. Περιφερειακοί οργανισμοί οικονομικής ολοκλήρωσης, σε θέματα της αρμοδιότητάς τους ασκούν το δικαίωμα ψήφου με αριθμό ψήφων ίσο με τον αριθμό των Κρατών μελών τους που είναι Μέρη στη Σύμβαση αυτή. Οι οργανισμοί αυτοί δεν ασκούν το δικαίωμα ψήφου αν τα Κράτη μέλη τους ασκούν το δικαίωμά τους και αντίστροφα.

Άρθρο 12

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Η Εκτελεστική Γραμματεία της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Επιτροπής εκτελεί τα ακόλουθα γραμματειακά καθήκοντα:

(α) Τη σύγκληση και προετοιμασία των συνεδριάσεων των Συμβαλλομένων Μερών

(β) Τη διαβίβαση στα Συμβαλλόμενα Μέρη αναφορών και άλλων πληροφοριών που λήφθηκαν σύμφωνα με τους όρους της Σύμβασης αυτής και

(γ) Οποιαδήποτε άλλα καθήκοντα τα οποία δύναται να καθοριστούν από τα Συμβαλλόμενα Μέρη.

Άρθρο 13

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

Τα Παραρτήματα στη Σύμβαση αυτή αποτελούν αναπόσπαστο μέρος αυτής.

Άρθρο 14

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος δύναται να προτείνει τροποποιήσεις στη Σύμβαση αυτή.
2. Το κείμενο κάθε προτεινόμενης τροποποίησης στη Σύμβαση υποβάλλεται γραπτώς στην Εκτελεστική Γραμματεία της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Επιτροπής η οποία την κοινοποιεί σε όλα τα Συμβαλλόμενα Μέρη τουλάχιστον 90 ημέρες πριν από τη Σύνοδο των Μερών στην οποία προτείνεται για έγκριση.
3. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη καταβάλλουν κάθε προσπάθεια να επιτύχουν συμφωνία στη Σύμβαση αυτή με συναίνεση. Αν όλες οι προσπάθειες για συναίνεση έχουν αποκλειστεί και δεν επιτεύχθηκε συμφωνία, η τροποποίηση εγκρίνεται σαν έσχατη ανάγκη από την πλειοψηφία των παρόντων και ψηφιζόντων στη Σύνοδο Συμβαλλομένων Μερών.
4. Τροποποιήσεις στη Σύμβαση που εγκρίνονται σύμφωνα με την παράγραφο 3 πιο πάνω, κοινοποιούνται από το Θεματοφύλακα σε όλα τα Συμβαλλόμενα Μέρη για επικύρωση, έγκριση ή αποδοχή. Τροποποιήσεις στη Σύμβαση αυτή, εκτός από εκείνες που αφορούν Παράρτημα τίθενται σε ισχύ για τα Συμβαλλόμενα Μέρη που τις έχουν επικυρώσει, εγκρίνει ή αποδεχτεί την εννενηκοστή ημέρα μετά τη λήψη από το Θεματοφύλακα της ειδοποίησης της επικύρωσης, έγκρισης ή αποδοχής από τα 3/4 τουλάχιστο των Συμβαλλομένων Μερών. Στη

συνέχεια τίθενται σε ισχύ για οποιοδήποτε άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος την ενενηκοστή ημέρα μετά την κατάθεση από το Μέρος αυτό του εγγράφου επικύρωσης, έγκρισης ή αποδοχής των τροποποιήσεων αυτών.

5. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος το οποίο αδυνατεί να εγκρίνει μια τροποποίηση σε Παράρτημα της Σύμβασης αυτής ειδοποιεί γι' αυτό το Θεματοφύλακα γραπτώς μέσα σε δώδεκα μήνες από την ημερομηνία της κοινοποίησης της έγκρισης. Ο Θεματοφύλακας χωρίς καθυστέρηση ειδοποιεί όλα τα Συμβαλλόμενα Μέρη για τη ληφθείσα ειδοποίηση. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος δύναται σε οποιοδήποτε χρόνο να αντικαταστήσει την προηγούμενη ειδοποίηση με αποδοχή και με την κατάθεση του εγγράφου της αποδοχής στο Θεματοφύλακα οι τροποποιήσεις στο Παράρτημα αρχίζουν να ισχύουν για το Μέρος αυτό.

6. Με τη λήξη της περιόδου των δώδεκα μηνών από την ημερομηνία της κοινοποίησής της από το Θεματοφύλακα όπως προβλέπεται στην παράγραφο (4), πιο πάνω, τροποποίηση σε Παράρτημα αρχίζει να ισχύει για εκείνα τα Μέρη τα οποία δεν έχουν ειδοποιήσει το Θεματοφύλακα σύμφωνα με τις πρόνοιες της παραγράφου (5), πιο πάνω, νοουμένου ότι οι περισσότεροι από το 1/3 των Συμβαλλομένων Μερών έχουν υποβάλει τέτοια ειδοποίηση.

7. Για τους σκοπούς του άρθρου αυτού, «Μέρη παρόντα και ψηφίζοντα» σημαίνει τα Μέρη που είναι παρόντα και ψηφίζουν υπέρ ή κατά.

Άρθρο 15

ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ

Η Σύνοδος των Συμβαλλομένων Μερών καθιερώνει σε συναινετική βάση, επιλεκτικές διευθετήσεις μη αναγκαστικής, μη δικαστικής και συμβουλευτικής

φύσης για αναθεώρηση της συμμόρφωσης με τους όρους της Σύμβασης αυτής. Οι διευθετήσεις αυτές προνοούν για ανάλογη δημόσια συμμετοχή και δύνανται να περιλαμβάνουν την επιλογή εξέτασης υπομνημάτων από το κοινό αναφορικά με θέματα που σχετίζονται με τη Σύμβαση.

Άρθρο 16

ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

1. Αν αναφύει διαφορά μεταξύ δύο ή περισσότερων Συμβαλλομένων Μερών αναφορικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης, τα Μέρη θα αναζητήσουν επίλυσή της με διαπραγμάτευση ή με άλλο μέσο διευθέτησης διαφορών αποδεκτό από τα μέρη της διαφοράς.

2. Κατά την υπογραφή, επικύρωση, απόδοχή, έγκριση ή προσχώρηση στη Σύμβαση αυτή ή σε μεταγενέστερο χρόνο, κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος δύνανται να δηλώσει γραπτώς στο Θεματοφύλακα ότι, για διαφορά που δεν επιλύεται σύμφωνα με την παράγραφο (1) πιο πάνω, αποδέχεται το ένα ή και τα δύο από τα ακόλουθα μέσα διευθέτησης της διαφοράς ως υποχρεωτικά σε σχέση με οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Μέρος που αποδέχεται την ίδια υποχρέωση:

(α) Υποβολή της διαφοράς στο Διεθνές Δικαστήριο

(β) Διαιτησία σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο

Παράρτημα II. Παράρτημα II.

3. Αν τα μέρη στη διαφορά έχουν αποδεχτεί και τους δύο τρόπους διευθέτησης της διαφοράς που αναφέρονται στη παράγραφο (2) πιο πάνω, η διαφορά δύνανται να υποβληθεί μόνο στο Διεθνές Δικαστήριο, εκτός αν τα μέρη συμφωνούν διαφορετικά.

Άρθρο 17**ΥΠΟΓΡΑΦΗ**

Η Σύμβαση αυτή θα ανοίξει για υπογραφή στο Άρχους (Δανίας) στις 25 Ιουνίου 1998, και κατόπιν στην Έδρα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη μέχρι την 21 Δεκεμβρίου 1998, από Κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Επιτροπής όπως, επίσης, από Κράτη που έχουν συμβουλευτική θέση στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Επιτροπή σύμφωνα με τις παραγράφους (8) και (11) του ψηφίσματος 36(IV) της 28^{ης} Μαρτίου 1947 του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου, και από περιφερειακούς οργανισμούς οικονομικής ολοκλήρωσης που συγκροτούνται από κυρίαρχα Κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Επιτροπής στην οποία τα Κράτη μέλη τους έχουν μεταβιβάσει αρμοδιότητες αναφορικά με θέματα που ρυθμίζονται από τη Σύμβαση αυτή, περιλαμβανομένης της αρμοδιότητας να συνάπτουν συμφωνίες σχετικά με τα θέματα αυτά.

Άρθρο 18**ΘΕΜΑΤΟΦΥΛΑΚΑΣ**

Ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών ενεργεί ως Θεματοφύλακας της Σύμβασης αυτής.

Άρθρο 19**ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ, ΑΠΟΔΟΧΗ, ΕΓΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΗ**

1. Η Σύμβαση αυτή υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση από τα Κράτη που την υπέγραψαν και τους περιφερειακούς οργανισμούς οικονομικής ολοκλήρωσης.

2. Η Σύμβαση αυτή θα ανοίξει για προσχώρηση την 22^α Δεκεμβρίου 1998 από τα Κράτη και τους περιφερειακούς οργανισμούς οικονομικής ολοκλήρωσης που αναφέρονται στο άρθρο 17.

3. Οποιοδήποτε άλλο Κράτος που δεν αναφέρεται στη παράγραφο (2) πιο πάνω, το οποίο είναι Μέλος του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών δύναται να προσχωρήσει στη Σύμβαση με έγκριση της Συνόδου των Συμβαλλομένων Μερών.

4. Κάθε οργανισμός που αναφέρεται στο άρθρο 17 ο οποίος καθίσταται Μέρος της Σύμβασης χωρίς οποιοδήποτε από τα Κράτη μέλη του να είναι Μέρη της Σύμβασης, περιορίζεται από όλες τις υποχρεώσεις με βάση τη Σύμβαση αυτή. Αν ένα ή περισσότερα από τα Κράτη μέλη του Οργανισμού είναι Μέρος στη Σύμβαση αυτή, ο οργανισμός και τα Κράτη μέλη του αποφασίζουν για τις σχετικές αρμοδιότητές τους αναφορικά με την εκτέλεση των καθηκόντων τους με βάση τη Σύμβαση αυτή. Σε τέτοιες περιπτώσεις ο οργανισμός και τα Κράτη μέλη του δε δικαιούνται να ασκούν από κοινού τα δικαιώματά τους με βάση τη Σύμβαση αυτή.

5. Στα έγγραφα επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης οι περιφερειακοί οργανισμοί οικονομικής ολοκλήρωσης που αναφέρονται στο άρθρο 17 δηλώνουν την έκταση των αρμοδιοτήτων τους αναφορικά με θέματα που ρυθμίζονται από τη Σύμβαση αυτή. Οι οργανισμοί αυτοί πληροφορούν επίσης το Θεματοφύλακα για οποιαδήποτε ουσιαστική τροποποίηση που αφορά τις αρμοδιότητές τους.

Άρθρο 20**ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ**

1. Η Σύμβαση αυτή τίθεται σε εφαρμογή την ενενηκοστή ημέρα μετά την ημερομηνία της κατάθεσης του δεκάτου έκτου εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.
2. Για τους σκοπούς της παραγράφου (1) πιο πάνω, κάθε έγγραφο που κατατίθεται από περιφερειακό οργανισμό οικονομικής ολοκλήρωσης δεν υπολογίζεται σαν επιπρόσθετο των εγγράφων που κατατίθενται από τα Κράτη μέλη του οργανισμού αυτού.
3. Για κάθε Κράτος ή οργανισμό που αναφέρεται στο άρθρο 17 το οποίο επικυρώνει, αποδέχεται ή εγκρίνει τη Σύμβαση ή προσχωρεί σ' αυτή μετά τη κατάθεση του δεκάτου έκτου εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, η Σύμβαση αυτή τίθεται σε ισχύ την ενενηκοστή ημέρα μετά την ημερομηνία κατάθεσης από τέτοιο Κράτος ή οργανισμό του εγγράφου της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.

Άρθρο 21**ΑΠΟΣΥΡΣΗ**

Σε οποιοδήποτε χρόνο μετά τη παρέλευση τριών ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της Σύμβασης αναφορικά με ένα Συμβαλλόμενο Μέρος, το Μέρος αυτό δύναται να αποσυρθεί από τη Σύμβαση αυτή δίδοντας γραπτή ειδοποίηση στο Θεματοφύλακα. Οποιαδήποτε απόσυρση αρχίζει να ισχύει την ενενηκοστή ημέρα μετά την ημερομηνία της παραλαβής της από το Θεματοφύλακα.

2038

Άρθρο 22

ΑΥΘΕΝΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

Το πρωτότυπο της Σύμβασης αυτής, της οποίας τα κείμενα στα Αγγλικά, Γαλλικά και Ρωσικά είναι εξίσου αυθεντικά, θα κατατεθεί στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

Σε πίστη των ανωτέρω, οι υπογεγραμμένοι δεόντως εξουσιοδοτημένοι γι' αυτό, έχουν υπογράψει τη Σύμβαση αυτή.

Έγινε στο Αρχους (Δανίας), την 25^η ημέρα του Ιουνίου, 1998.

Παράρτημα Ι**ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ****ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 6, ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1(α)**

1. Τομέας Ενέργειας:

- ο Ορυκτέλαια και διυλιστήρια πετρελαίου
- ο Εγκαταστάσεις εξαέρωσης και ρευστοποίησης
- ο Θερμικοί σταθμοί ενέργειας και εγκαταστάσεις ανάφλεξης με εισαγόμενη θερμική ενέργεια 50 μεγαβάτ (MW) ή περισσότερο
- ο Κλίβανοι για κώκ
- ο Πυρηνικοί σταθμοί ενέργειας και άλλοι πυρηνικοί αντιδραστήρες περιλαμβανομένης της διάλυσης ή του παροπλισμού τέτοιων σταθμών ενέργειας ή αντιδραστήρων 1/ (εξαιρουμένων ερευνητικών εγκαταστάσεων για την παραγωγή και μετατροπή των σχάσιμων και αναπαραγόμενων υλικών των οποίων η μέγιστη δύναμη δεν υπερβαίνει το 1kW συνεχούς θερμικού φορτίου)
- ο Εγκαταστάσεις επανεπεξεργασίας των ακτινοβολημένων πυρηνικών καυσίμων
- ο Εγκαταστάσεις που σχεδιάστηκαν:
 - ο Για την παραγωγή ή τον εμπλουτισμό πυρηνικών καυσίμων
 - ο Για την επεξεργασία των ακτινοβολημένων πυρηνικών καυσίμων
 - ο Για την τελική διάθεση των ακτινοβολημένων πυρηνικών καυσίμων
 - ο Αποκλειστικά για την τελική διάθεση ραδιενεργών αποβλήτων
 - ο Αποκλειστικά για την αποθήκευση (προγραμματισμένη για περισσότερο από 10 χρόνια) των ακτινοβολημένων πυρηνικών καυσίμων ή των ραδιενεργών αποβλήτων σε διαφορετική θέση από τη θέση παραγωγής

2. Παραγωγή και κατεργασία μετάλλων:

- ο Εγκαταστάσεις μεταλλευμάτων για ψήσιμο ή τήξη (περιλαμβανομένων σουλφιδίων):
 - Εγκαταστάσεις για την παραγωγή ράβδων σιδήρου ή χάλυβα (αρχική ή δευτερεύουσα τήξη) που περιλαμβάνει συνεχές χύσιμο με δυνατότητα που ξεπερνά τους 2,5 τόνους ανά ώρα
- ο Εγκαταστάσεις για την κατεργασία υποσιδηρούχων μετάλλων:
 - (i) Περιστροφικοί κλίβανοι με δυνατότητα που ξεπερνά τους 20 τόνους ακατέργαστου χάλυβα ανά ώρα
 - (ii) Θρύψαλα ανά κτύπημα η ενέργεια των οποίων ξεπερνά τις 50 kilojoules ανά κτύπημα, όταν η θερμική δύναμη που χρησιμοποιείται ξεπερνά τα 20 μεγαβάτ
 - (iii) Εφαρμογή προστατευτικών μεταλλικών επιστρώσεων που μπορούν να τηχθούν με εισαγωγές που ξεπερνούν τους 2 τόνους ακατέργαστου χάλυβα ανά ώρα
- ο Χυτήρια σιδηρούχων μετάλλων με παραγωγή που ξεπερνά τους 20 τόνους ανά ημέρα
- ο Εγκαταστάσεις:
 - (i) Για την παραγωγή μη σιδηρούχων ακατέργαστων μετάλλων από ορυκτά, εμπλουτισμένες ή δευτερεύουσες πρώτες ύλες με μεταλλουργικές, χημικές ή ηλεκτρολυτικές διαδικασίες
 - (ii) Για την τήξη, περιλαμβανομένης της ανάμιξης, μη σιδηρούχων μετάλλων, περιλαμβανομένων προϊόντων ανάκτησης (διύλιση, χυτήριο, χύσιμο, κλπ.) με δυνατότητα τήξης που ξεπερνά τους 4 τόνους ανά ημέρα για μόλυβδο ή κάδμιο ή τους 20 τόνους την ημέρα για όλα τα άλλα μέταλλα

- ο Εγκαταστάσεις για επιφανειακή μεταχείριση μετάλλων και πλαστικών υλών χρησιμοποιούμενης ηλεκτρολυτικής ή χημικής διαδικασίας όπου ο όγκος των δοχείων επεξεργασίας ξεπερνά τα 30m³

3. Ορυκτολογική βιομηχανία.

- ο Εγκαταστάσεις για την παραγωγή (τσιμεντοποιημένου) άνθρακα σε περιστρεφόμενους φούρνους με δυνατότητα παραγωγής που ξεπερνά τους 500 τόνους την ημέρα ή ασβέστη σε περιστρεφόμενους φούρνους με δυνατότητα παραγωγής που ξεπερνά τους 50 τόνους την ημέρα ή σε άλλους κλιβάνους με δυνατότητα παραγωγής που ξεπερνά τους 50 τόνους την ημέρα
- ο Εγκαταστάσεις για τη παραγωγή ασβέστη και την κατασκευή προϊόντων που βασίζονται σε ασβέστη
- ο Εγκαταστάσεις για την κατασκευή ύαλου (γυαλιού) περιλαμβανομένων υαλουργικών ινών με δυνατότητα τήξης που ξεπερνά τους 20 τόνους την ημέρα
- ο Εγκαταστάσεις για την τήξη ορυκτολογικών ουσιών περιλαμβανομένης της παραγωγής ορυκτολογικών ινών με δυνατότητα τήξης που ξεπερνά τους 20 τόνους την ημέρα
- ο Εγκαταστάσεις για την παραγωγή κεραμικών με ψήσιμο, ιδιαίτερα στεγαστικών κεραμιδιών, τούβλων, πυρίμαχων τούβλων, κεραμιδιών, πήλινων αγγείων, με δυνατότητα παραγωγής που ξεπερνά τους 75 τόνους την ημέρα και / ή με δυνατότητα καμίνου που ξεπερνά τα 4 m³ και με καθορισμένη πυκνότητα για κάθε κάμινο που ξεπερνά τα 300 kg/m³.

4. Χημική βιομηχανία: Παραγωγή σύμφωνα με την έννοια των κατηγοριών των δραστηριοτήτων που περιέχονται στην παράγραφο αυτή σημαίνει την παραγωγή σε βιομηχανική κλίμακα με χημική επεξεργασία, ουσιών ή συνόλων ουσιών που καταγράφονται στις υποπαραγράφους (α) μέχρι (ζ).

α) Χημικές εγκαταστάσεις για τη παραγωγή βασικών οργανικών χημικών όπως:

- (i) Απλοί υδρογονάνθρακες (γραμμικοί ή κυκλικοί, κορεσμένοι ή ακόρεστοι, αλειφατικοί ή αρωματικοί)
- (ii) Οξυγόνο που περιέχει υδρογονάνθρακες όπως αλκοόλες, αλδεύδες, κετόνες, ανθρακοξυλικά οξέα, εστέρες, άλατα, αιθέρες, υπεροξειδία, ρητίνες
- (iii) Θειώδεις υδρογονάνθρακες
- (iv) Αζωτούχοι υδρογονάνθρακες, όπως άμινες, αμίδες νιτρώδη σύνθετα, αζωτούχες συνθέσεις, ή νιτρικές συνθέσεις, νιτρίλια, κυανικά άλατα, ισοκυανιούχα
- (v) Φωσφόρος που περιέχει υδρογονάνθρακα
- (vi) Αλογόνοι υδρογονάνθρακες
- (vii) Οργανομεταλλικά σύνθετα
- (viii) Βασικές πλαστικές ύλες (πολυμερή σώματα, συνθετικές ίνες και ίνες από κυτταρίνη)
- (ix) Συνθετικά ελαστικά
- (x) Βαφές και χρωστικές ουσίες
- (xi) Εξωτερικοί ενεργητικοί παράγοντες και απολυμαντικά.

(β) Χημικές εγκαταστάσεις για τη παραγωγή βασικών ανόργανων χημικών όπως:

- (i) Αέρια, όπως αμμωνία, χλώριο ή υδροχλώριο, φθόριο ή υδροφθόριο, οξειδία του άνθρακα, θειικές ενώσεις, οξειδία του αζώτου, υδρογόνο, διοξείδιο του θείου, χλωριούχο ανθρακίλιο
- (ii) Οξέα, όπως χρωμικό οξύ, υδροφθορικό οξύ, φωσφορικό οξύ, νιτρικό οξύ, υδροχλωρικό οξύ, θειικό οξύ, ατμίζον θειικό οξύ, θειώδη οξέα

(iii) Βάσεις, όπως υδροξείδιο του αμμωνίου, υδροξείδιο του καλίου, υδροξείδιο του νατρίου

(iv) Άλατα, όπως χλωριούχο αμμώνιο, χλωρικό κάλλιο, ανθρακικό κάλλιο, ανθρακικό νάτριο, υπερβορικό οξύ, νιτρικός άργυρος

(v) Μη μέταλλα, οξειδία μετάλλων, ή άλλες ανόργανες συνθέσεις όπως ανθρακασβέτιο, πυρίτιο, πυριτικοκαρβίδιο

(γ) Χημικές εγκαταστάσεις για την παραγωγή λιπασμάτων που βασίζονται σε φωσφόρο, άζωτο ή κάλλιο (απλά ή σύνθετα λιπάσματα)

(δ) Χημικές εγκαταστάσεις για την παραγωγή βασικών φυτικών προϊόντων υγείας και βιοκτόνων

(ε) Εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν χημικές ή βιολογικές μεθόδους παραγωγής βασικών φαρμακευτικών προϊόντων

(στ) Χημικές εγκαταστάσεις για την παραγωγή εκρηκτικών υλών

(ζ) Χημικές εγκαταστάσεις στις οποίες χρησιμοποιούνται χημικές ή βιολογικές επεξεργασίες για την παραγωγή προσθέτων ενζύμων και άλλων πρωτεϊνούχων ουσιών.

5. Διαχείριση αποβλήτων:

- ο Εγκαταστάσεις για την καύση, περισυλλογή, χημική επεξεργασία ή χώροι υγειονομικής ταφής απορριμμάτων των επικίνδυνων αποβλήτων
- ο Εγκαταστάσεις για την καύση των δημοτικών αποβλήτων με δυναμικό που υπερβαίνει τους 3 τόνους την ώρα.

- ο Εγκαταστάσεις για τη διάθεση των μη επικίνδυνων αποβλήτων με δυναμικό που υπερβαίνει τους 50 τόνους την ημέρα
 - ο Χώροι υγειονομικής ταφής απορριμμάτων που δέχονται περισσότερο από 10 τόνους την ημέρα ή συνολικού δυναμικού που υπερβαίνει τους 25.000 τόνους, εξαιρουμένων χώρων υγειονομικής ταφής απορριμμάτων των αδρανών αποβλήτων
6. Εγκαταστάσεις για διαχείριση υγρών αποβλήτων με δυναμικό που υπερβαίνει 150.000 ισοδύναμου πληθυσμού.
7. Βιομηχανικές εγκαταστάσεις για την :
- (α) Παραγωγή πολτού από ξυλεία ή παρόμοιες ινώδεις ύλες
 - (β) Παραγωγή χάρτου και σανίδων με δυνατότητα παραγωγής που ξεπερνά τους 20 τόνους την ημέρα
8. (α) Κατασκευή γραμμών για διακίνηση σιδηροδρόμων μακρινής απόστασης και για αεροδρόμια 2/ με βασικό μήκος αεροδιαδρόμου 2.100μ. ή μεγαλύτερο
- (β) Κατασκευή αυτοκινητοδρόμων και ταχέων αυτοκινητοδρόμων 3/
 - (γ) Κατασκευή νέου δρόμου τεσσάρων ή περισσότερων λωρίδων ή επανευθυγράμμιση και / ή διαπλάτυνση υπάρχουσων δρόμων δύο ή λιγότερων λωρίδων ώστε να δημιουργούνται τέσσερις ή περισσότερες λωρίδες, όταν τέτοιος νέος δρόμος ή το επανευθυγραμμισμένο και / ή το διευρυμένο μέρος του δρόμου είναι 10 χιλιόμετρα ή μεγαλύτερο σε συνεχόμενο μήκος.

9. (α) Εσωτερικοί πορθμοί και λιμάνια για εσωτερική πορθμιακή διακίνηση που επιτρέπουν τη διακίνηση σκαφών πέραν των 1350 τόνων
- (β) Εμπορικοί λιμένες, αποβάθρες φόρτωσης και εκφόρτωσης που συνδέονται με εσωτερικά και εξωτερικά λιμάνια (εξαιρουμένων των αποβάθρων των πορθμείων) που δύνανται να δεχτούν σκάφη πλέον των 1,350 τόνων.

10. Αφαίρεση υπογείων υδάτων ή σχέδια τεχνητής επαναπλήρωσης υπογείων υδάτων όπου ο ετήσιος όγκος του αφαιρεθέντος ή επαναπληρούμενου ύδατος είναι ισοδύναμος με ή ξεπερνά τα 10 εκατομμύρια κυβικά μέτρα.

11. (α) Εργασίες για τη μεταφορά υδάτινων πόρων μεταξύ ποτάμιων δεξαμενών όταν η μεταφορά αυτή αποσκοπεί στην αποτροπή πιθανής υδατικής έλλειψης και όταν το ποσόν των μεταφερομένων υδάτων ξεπερνά τα 100 εκατομμύρια κυβικά μέτρα ανά έτος

(β) Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, εργασίες για μεταφορά υδάτινων πόρων μεταξύ ποτάμιων δεξαμενών, όπου ο πολυετήσιος μέσος όρος αφαίρεσης της ροής των δεξαμενών ξεπερνά τα 2.000 εκατομμύρια κυβικά μέτρα ανά έτος και όπου το ποσό των μεταφερομένων υδάτων ξεπερνά το 5% της ροής αυτής.

Και στις δυο περιπτώσεις εξαιρείται η μεταφορά πόσιμου ύδατος με υδροσωλήνες.

12. Εξόρυξη πετρελαίου και φυσικού αερίου για εμπορικούς σκοπούς όπου το ποσόν που εξορύσσεται ξεπερνά τους 500 τόνους ημερησίως στην περίπτωση του πετρελαίου και τα 500.000 κυβικά μέτρα ημερησίως στην περίπτωση του αερίου.

13. Υδατοφράκτες και άλλες εγκαταστάσεις για τη συγκράτηση ή τη μόνιμη αποθήκευση ύδατος όπου το νέο ή το επιπρόσθετο ποσοστό του ύδατος που συγκρατείται ή αποθηκεύεται ξεπερνά τα 10 εκατομμύρια κυβικά μέτρα.

14. Πετρελαιαγωγοί για τη μεταφορά αερίου, πετρελαίου, ή χημικών με διάμετρο μεγαλύτερη των 800 mm και μήκος μεγαλύτερο των 40 χιλιομέτρων.

15. Εγκαταστάσεις για εντατική εκτροφή πουλερικών ή χοίρων με περισσότερες από:

(α) 40.000 θέσεις για πουλερικά

(β) 2.000 θέσεις για παραγωγή χοίρων (πάνω από 30kg) ή

(γ) 750 θέσεις για γουρούνια.

16. Λατομεία και μεταλλεία επιφανείας όπου η επιφάνεια της τοποθεσίας υπερβαίνει τα 25 εκτάρια ή εξόρυξη φυτάνθρακα όπου η επιφάνεια της τοποθεσίας υπερβαίνει τα 150 εκτάρια.

17. Κατασκευή εναέριων γραμμών ηλεκτρικής ενέργειας με ηλεκτροκινητική δύναμη / δυναμικό 220 κιλοβάτ ή μεγαλύτερο και μήκος μεγαλύτερο από 15km.

18. Εγκαταστάσεις για την αποθήκευση πετρελαίου, πετρελαιοχημικών ή χημικών προϊόντων με χωρητικότητα 200.000 τόνων ή περισσότερο.

19. Άλλες δραστηριότητες:

- Εγκαταστάσεις για προεργασία (λειτουργίες όπως πλύση, λεύκανση, μερσερισμό) ή βαφή νημάτων ή υφασμάτων όταν η δυνατότητα κατεργασίας υπερβαίνει τους 10 τόνους την ημέρα
- Εγκαταστάσεις για τη βυρσοδεψία δερμάτων όταν η δυνατότητα κατεργασίας υπερβαίνει τους 12 τόνους κατεργασμένων προϊόντων την ημέρα

(α) Σφαγεία με ικανότητα παραγωγής σφαγίων μεγαλύτερη των 50 τόνων την ημέρα

(β) Επεξεργασία και κατεργασία που αποσκοπεί στην παραγωγή τροφίμων από:

(i) Ζωικές πρώτες ύλες (εξαιρουμένου του γάλακτος) με δυνατότητα παραγωγής κατεργασμένων προϊόντων μεγαλύτερη των 75 τόνων την ημέρα

(ii) Φυτικές πρώτες ύλες με δυνατότητα παραγωγής κατεργασμένων προϊόντων μεγαλύτερη των 300 τόνων την ημέρα

(γ) Επεξεργασία και κατεργασία του γάλακτος, όταν η ποσότητα του γάλακτος που λαμβάνεται είναι μεγαλύτερη των 200 τόνων την ημέρα.

- ο Εγκαταστάσεις για τη διάθεση ή ανακύκλωση των σφαγίων και των ζωικών αποβλήτων με δυνατότητα κατεργασίας που υπερβαίνει τους 10 τόνους την ημέρα
- ο Εγκαταστάσεις για την επιφανειακή επεξεργασία ουσιών, αντικειμένων ή προϊόντων που χρησιμοποιούν οργανικά διαλυτικά μέσα, ιδιαίτερα για ένδυση, εκτύπωση, επικάλυψη, αφαίρεση λίπους, υδατοστέγαση, τοποθέτηση κατά μεγέθη, ζωγραφική, καθαρισμό, ή γονιμοποίηση με δυνατότητα κατανάλωσης περισσότερων των 150 kg την ώρα ή περισσότερων των 200 τόνων το χρόνο
- ο Εγκαταστάσεις για την παραγωγή άνθρακα (σκληροπυρακτωμένος άνθρακας) ή ηλεκτρογραφίτη μέσω καύσης ή γραφίτωσης.

20. Οποιαδήποτε δραστηριότητα που δεν καλύπτεται από τις παραγράφους 1-19 πιο πάνω όταν προβλέπεται δημόσια συμμετοχή με βάση τη διαδικασία καθορισμού των περιβαλλοντικών επιδράσεων σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.

21. Η πρόνοια του άρθρου 6, παράγραφος 1(α) της Σύμβασης αυτής δεν εφαρμόζεται σε οποιονδήποτε από τους πιο πάνω σχεδιασμούς οι οποίοι έχουν αναληφθεί αποκλειστικά ή κυρίως για έρευνα / ανάπτυξη και δοκιμή νέων μεθόδων ή προϊόντων για λιγότερο από δύο χρόνια εκτός αν είναι δυνατό να προκαλέσουν σημαντικά δυσμενή επίδραση στο περιβάλλον ή την υγεία.

22. Οποιαδήποτε μεταβολή ή επέκταση των δραστηριοτήτων όταν τέτοια μεταβολή ή επέκταση εκπληρώνει τα κριτήρια που καθορίζονται στο παράρτημα αυτό θα υπόκειται στο άρθρο 6, παράγραφος 1(α) της Σύμβασης. Οποιαδήποτε άλλη μεταβολή ή επέκταση των δραστηριοτήτων θα υπόκειται στο άρθρο 6 παράγραφος 1(β) της Σύμβασης.

Σημειώσεις

1/ Πυρηνικοί σταθμοί ενέργειας και άλλοι πυρηνικοί αντιδραστήρες παύουν να είναι εγκατεστημένοι όταν όλα τα πυρηνικά καύσιμα και άλλα ραδιενεργώς μολυσμένα στοιχεία έχουν μετακινηθεί μόνιμα από τους τόπους εγκατάστασης.

2/ Για τους σκοπούς της Σύμβασης αυτής, ο ορισμός «αεροδρόμιο» συμφωνεί με τον ορισμό στη Σύμβαση του Σικάγου του 1944 που καθιερώνει το Διεθνή Οργανισμό Πολιτικής Αεροπορίας (Παράρτημα 14).

3/ Για τους σκοπούς της Σύμβασης αυτής, ο ορισμός «ταχείς αυτοκινητόδρομοι» συμφωνεί με τον ορισμό στην Ευρωπαϊκή Συμφωνία για τις Κύριες Διεθνείς Κυκλοφοριακές Αρτηρίες της 15^{ης} Νοεμβρίου 1975.

Παράρτημα II**ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ**

1. Σε περίπτωση διαφοράς που υποβάλλεται σε διαιτησία σύμφωνα με το Άρθρο 16, παράγραφος 2 της Σύμβασης αυτής, Συμβαλλόμενο μέρος ή μέρη ειδοποιούν τη Γραμματεία για το ζήτημα που είναι το αντικείμενο της διαιτησίας και υποδεικνύουν ιδιαίτερα τα άρθρα της Σύμβασης των οποίων η ερμηνεία ή η εφαρμογή είναι υπό αμφισβήτηση. Η Γραμματεία διαβιβάζει την παραληφθείσα πληροφορία σε όλα τα Μέρη στη Σύμβαση αυτή.

2. Το διαιτητικό δικαστήριο αποτελείται από τρία μέλη. Τόσο το αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος ή Μέρη και το άλλο Μέρος ή τα Μέρη στη διαφορά διορίζουν διαιτητή και οι δύο διαιτητές που έχουν διοριστεί καθορίζουν με κοινή συμφωνία τον τρίτο διαιτητή ο οποίος θα είναι ο πρόεδρος του διαιτητικού δικαστηρίου. Ο τελευταίος δε θα είναι υπήκοος οποιουδήποτε από τα Μέρη στη διαφορά ούτε θα έχει το συνήθη τόπο διαμονής του / της στην επικράτεια ενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη, ούτε θα εργοδοτείται από οποιοδήποτε από αυτά, ούτε θα έχει ασχοληθεί με την υπόθεση αυτή με οποιαδήποτε άλλη ιδιότητα.

3. Αν ο Πρόεδρος του διαιτητικού δικαστηρίου δε διοριστεί μέσα σε δύο μήνες από το διορισμό του δεύτερου διαιτητή, η Εκτελεστική Γραμματεία της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Επιτροπής μετά από αίτημα οποιουδήποτε από τα Μέρη στη διαφορά, διορίζει τον Πρόεδρο μέσα σε νέα δίμηνη προθεσμία.

4. Αν ένα από τα Μέρη στη διαφορά δε διορίσει διαιτητή μέσα σε δύο μήνες από την παραλαβή του αιτήματος, το άλλο Μέρος δύναται να πληροφορήσει την Εκτελεστική Γραμματεία της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Επιτροπής η οποία διορίζει τον Πρόεδρο του διαιτητικού δικαστηρίου μέσα σε νέα δίμηνη προθεσμία. Μετά το διορισμό του, ο πρόεδρος του διαιτητικού δικαστηρίου ζητά από το Μέρος που δεν έχει διορίσει διαιτητή να το πράξει μέσα σε δύο μήνες. Αν παραλείψει να το πράξει μέσα στην περίοδο αυτή, ο πρόεδρος

πληροφορεί την Εκτελεστική Γραμματεία της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Επιτροπής η οποία θα προβαίνει στο διορισμό αυτό μέσα σε νέα δίμηνη περίοδο.

5. Το διαιτητικό δικαστήριο εκδίδει τις αποφάσεις του σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο και τις πρόνοιες της Σύμβασης αυτής.
6. Οποιοδήποτε διαιτητικό δικαστήριο που συγκροτείται με τους όρους που καθορίζονται στο παράρτημα αυτό, καταρτίζει τους δικούς του διαδικαστικούς κανόνες.
7. Οι αποφάσεις του διαιτητικού δικαστηρίου τόσο για τη διαδικασία όσο και για την ουσία, λαμβάνονται από την πλειοψηφία των μελών του.
8. Το δικαστήριο λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα για να αποδείξει τα γεγονότα.
9. Τα μέρη στη διαφορά διευκολύνουν την εργασία του διαιτητικού δικαστηρίου και χρησιμοποιώντας κυρίως τα μέσα που έχουν στη διάθεση τους:
 - (α) Εφοδιάζουν αυτό με όλα τα απαραίτητα έγγραφα, διευκολύνσεις και πληροφορίες
 - (β) Εξουσιοδοτούν αυτό, όταν είναι αναγκαίο, να καλεί μάρτυρες ή ειδικούς και να λαμβάνει τη μαρτυρία τους.
10. Τα Μέρη και οι διαιτητές προστατεύουν τον εμπιστευτικό χαρακτήρα οποιασδήποτε πληροφόρησης που τους δόθηκε εμπιστευτικά κατά τη διάρκεια των διαδικασιών του διαιτητικού δικαστηρίου
11. Το διαιτητικό δικαστήριο δύναται κατόπιν αιτήματος οποιουδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Μέρη να συστήσει προσωρινά μέτρα προστασίας.

12. Αν ένα από τα Μέρη στη διαφορά δεν εμφανιστεί ενώπιον του διαιτητικού δικαστηρίου ή παραλείψει να υπερασπισθεί, το άλλο μέρος δύναται να ζητήσει από το διαιτητικό δικαστήριο να συνεχίσει τις διαδικασίες και να εκδώσει την τελική του απόφαση. Απουσία ενός από τα Μέρη ή αποτυχία του να υπερασπισθεί δε συνιστούν εμπόδιο στις διαδικασίες.

13. Το διαιτητικό δικαστήριο δύναται να διενεργήσει ακρόαση και να αποφασίσει για ανταπαιτήσεις που προκύπτουν απευθείας από το ζήτημα που είναι το αντικείμενο της διαφοράς.

14. Εκτός αν το διαιτητικό δικαστήριο αποφασίσει διαφορετικά λόγω των ιδιαίτερων περιστάσεων της υπόθεσης, τα έξοδα του δικαστηρίου περιλαμβανομένης της αμοιβής των μελών του βαρύνουν τα μέρη στη διαφορά σε ίσα μερίδια. Το δικαστήριο τηρεί μητρώο εξόδων και δίδει τελική κατάσταση γι' αυτό στα μέρη.

15. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος στη Σύμβαση αυτή το οποίο έχει συμφέρον νομικής φύσης στο ζήτημα που είναι το αντικείμενο της διαφοράς και το οποίο δύναται να επηρεαστεί από την απόφαση στην υπόθεση αυτή, δύναται να παρέμβει στη διαδικασία με τη συγκατάθεση του δικαστηρίου.

16. Το διαιτητικό δικαστήριο εκδίδει την απόφασή του μέσα σε πέντε μήνες από την εγκαθίδρυσή του εκτός αν το θεωρήσει αναγκαίο να επεκτείνει το χρονικό όριο για περίοδο που δεν πρέπει να υπερβαίνει τους πέντε μήνες.

17. Η απόφαση του διαιτητικού δικαστηρίου συνοδεύεται από έκθεση των λόγων της απόφασης. Θα είναι τελική και δεσμευτική για όλα τα μέρη στη διαφορά. Η απόφαση διαβιβάζεται από το διαιτητικό δικαστήριο στα μέρη στη διαφορά και στη γραμματεία. Η γραμματεία διαβιβάζει την παραληφθείσα πληροφορία σε όλα τα Συμβαλλόμενα Μέρη στη Σύμβαση αυτή.

18. Οποιαδήποτε διαφορά η οποία δύναται να αναφύει μεταξύ των Μερών η οποία αφορά την ερμηνεία ή την εφαρμογή της απόφασης δύναται να υποβληθεί από οποιοδήποτε μέρος στο διαιτητικό δικαστήριο το οποίο εξέδωσε την απόφαση ή, αν το τελευταίο δε μπορεί να επιληφθεί, σε άλλο δικαστήριο που συγκροτείται για το σκοπό αυτό κατά τον ίδιο τρόπο όπως το πρώτο.